Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 29 april 2015 *

”Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Ombudsmannens handläggning av ett klagomål avseende hanteringen av en förteckning över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov — Utredningsbefogenheter — Omsorgsplikt — Förlorad möjlighet — Ideell skada”

I mål T-217/11,

Claire Staelen, Bridel (Luxemburg), inledningsvis företrädd av advokaterna L. Levi, M. Vandenbussche och A. Blot, därefter av advokaterna F. Wies och A. Hertzog och slutligen av advokaten V. Olona,

sökande,

mot

Europeiska ombudsmannen, företrädd av G. Grill, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron,

svarande,

angående en talan om skadestånd för en skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av Europeiska ombudsmannens handläggning av hennes klagomål rörande bristfällig hantering av den förteckning över godkända sökande i det allmänna uttagningsprovet EUR/A/151/98, i vilken sökanden fanns inskriven,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen),

sammansatt av ordföranden M. Prek, samt domarna I. Labucka och V. Kreuschitz (referent),

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 9 april 2014,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Bakgrund till tvisten

I – *De faktiska omständigheter som föregick klagomålet till ombudsmannen*

1 Den 2 mars 1999 publicerades i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (EGT C 60 A, s. 10) ett meddelande om ett allmänt uttagningsprov för upprättande av en förteckning över godkända sökande för rekrytering av franskspråkiga tjänstemän (EUR/A/151/98) (nedan kallat uttagningsprov EUR/A/151/98). Uttagningsprovet anordnades av Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Sökanden anmälde sig till detta uttagningsprov.

2 Sökanden Claire Staelen anställdes vid Europaparlamentet den 11 november 1999 som extraanställd i kategori A till och med den 27 november 2000. Från och med den sistnämnda dagen erhöll hon ett avtal om tillfällig anställning och placerades i lönegrad A 7, löneklass 3, därefter i samma lönegrad, löneklass 4. Hennes avtal med parlamentet upphörde att gälla den 26 november 2003. Sedan den dagen är hon arbetslös.

3 Den 8 och den 9 juni 2000 deltog sökanden i den skriftliga delen av uttagningsprov EUR/A/151/98.

4 Den 26 oktober 2000, informerade ordföranden för uttagningskommittén avseende uttagningsprov EUR/A/151/98 sökanden om att eftersom hon endast erhållit 17 poäng på det skriftliga provet och minimikravet för detta prov var 20 poäng, skulle hon inte kunna delta i de senare delarna av uttagningsprovet. Den 12 januari 2001 upprättades en förteckning över godkända sökande i detta uttagningsprov.

5 Den 30 januari 2001, efter det att sökandens klagomål hade avslagits, väckte hon talan vid tribunalen mot beslutet av den 26 oktober 2000.

6 Den 5 mars 2003 upphävde tribunalen uttagningskommitténs beslut avseende uttagningsprov EUR/A/151/98 av den 26 oktober 2000 enligt vilket sökanden inte tilläts delta i de prov som skulle äga rum efter det skriftliga provet (dom av den 5 mars 2003, Staelen/parlamentet, T-24/01, REGP, EU:T:2003:52).

7 För att verkställa domen Staelen/parlamentet, punkt 6 ovan (EU:T:2003:52) anordnade parlamentet den 22 mars 2004 muntliga prov i vilka sökanden deltog som enda sökande.

8 Den 22 juli 2004 anförde sökanden klagomål i syfte att delges resultaten från sitt deltagande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

9 Den 18 augusti 2004 underrättade parlamentet sökanden om att hennes namn inte hade införts i förteckningen över godkända sökande med motiveringen att det sammanlagda antal poäng som hon erhållit var lägre än det antal poäng som den sökande erhållit som hade placerats sist i förteckningen över godkända sökande.

10 Den 19 januari 2005, efter det att sökandens klagomål avslagits väckte hon talan vid tribunalen om ogiltigförklaring av beslutet av den 18 augusti 2004 och om skadestånd.

11 Den 19 maj 2005 underrättade parlamentet sökanden om att det hade beslutat att införa hennes namn i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 och att förteckningen skulle gälla till och med den 1 juni 2007.

12 I beslut av den 18 oktober 2006, Staelen/parlamentet (T-32/05, EU:T:2006:328), fann tribunalen att det inte längre fanns anledning att pröva den talan om ogiltigförklaring som hade väckts den 19 januari 2005 och den ogillade talan om skadestånd.

13 Då sökanden inte hade fått några erbjudanden om tjänster, skrev hon till flera av europeiska unionens institutioner, bland annat till parlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén i syfte att erhålla anställning. Sökandens samtliga ansökningar avslogs.

II – *Klagomålet till ombudsmannen*

14 Den 14 november 2006 ingav sökanden ett klagomål till ombudsmannen angående parlamentets bristfälliga handläggning av förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 (nedan kallat klagomålet).

15 Den 30 januari 2007 informerade ombudsmannen sökanden om att klagomålet skulle prövas och att en begäran hade riktats till parlamentet om att lägga fram ett yttrande dels över handläggningen av sökandens ärende, efter det att hennes namn hade införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, dels över sökandens begäran om att behandlas rättvist när det rörde sig om ansökan av lediga tjänster inom unionens institutioner.

16 Den 20 mars 2007 överlämnade parlamentet det begärda yttrandet till ombudsmannen.

17 Den 3 maj 2007 underrättade ombudsmannen parlamentet om att det var nödvändigt att studera dess handlingar i ärendet för att klargöra om och hur de övriga institutionerna i unionen hade underrättats om parlamentets beslut att införa sökanden i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

18 Den 11 maj 2007 lade ombudsmannen fram sina synpunkter på parlamentets yttrande över klagomålet.

19 Den 15 maj 2007 begärde sökanden att parlamentet skulle förlänga giltigheten av förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. En kopia av denna begäran överlämnades till ombudsmannen samma dag. Den dagen utförde också ombudsmannens ansvariga avdelning en inspektion av parlamentets handlingar i ärendet. Dessa handlingar bestod av åtta konfidentiella dokument.

20 Den 16 maj 2007 upprättade ombudsmannen en ”rapport angående Europeiska ombudsmannens inspektion av handlingarna i ärendet” (nedan kallad inspektionsrapporten). I rapporten uppgavs att ombudsmannens företrädare hade erhållit kopior av åtta konfidentiella handlingar, av vilka en beskrevs på följande sätt: ”Ett så kallat ‘poolingdokument’ som distribueras av Europeiska rekryteringsbyrån [EPSO] och som anger antalet sökande som finns kvar i förteckningarna över godkända sökande i alla uttagningsprov som anordnats av de olika [unions]institutionerna”.

21 Den 24 maj 2007 översände ombudsmannen inspektionsrapporten till sökanden och parlamentet.

22 Genom skrivelse av den 24 maj 2007, av vilken en kopia överlämnades till sökanden samma dag, föreslog ombudsmannen att parlamentet skulle förlänga giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i syfte att möjliggöra en eventuell uppgörelse i godo för det fall det skulle konstateras att handläggningen varit bristfällig. Den 31 maj 2007 underrättade parlamentet ombudsmannen om att det hade förlängt giltighetstiden för förteckningen till och med den 31 augusti 2007. Den 6 juni 2007 informerades sökanden om att parlamentets generalsekreterare hade begärt att förfarandet för förlängning av denna förtecknings giltighetstid till och med den 31 augusti 2007 skulle inledas. Den 17 juli 2007 underrättade parlamentet sökanden om att det hade beslutat att förlänga samma förtecknings giltighetstid till och med den 31 augusti 2007.

23 Den 28 augusti 2007 skickade sökanden ett e-postmeddelande till ombudsmannen i vilket hon angav att giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i vilken hennes namn fanns inskrivet endast hade förlängts med tre månader, fastän giltighetstiden för förteckningen över de ursprungligen godkända sökandena hade varit längre. Genom e-postmeddelande av den 29 augusti 2007, besvarade ombudsmannen sökandens e-postmeddelande.

24 Den 15 oktober 2007 meddelade parlamentet sökanden att om hon önskade skulle hennes ansökningshandlingar sparas under en period av två och ett halvt år efter det att giltighetstiden hade gått ut för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Den 19 oktober 2007 svarade sökanden att den omständigheten att förteckningens giltighetstid endast hade förlängts med tre månader bekräftade att hon var föremål för diskriminering.

25 Den 22 oktober 2007 översände ombudsmannen till sökanden det beslut som han fattat till följd av klagomålet (nedan kallat beslutet av den 22 oktober 2007). I detta beslut fann ombudsmannen att det inte förekommit någon bristfällig handläggning från parlamentets sida. Till stöd för denna slutsats angav han särskilt att inspektionen av parlamentets handlingar i ärendet vilken ägde rum den 15 maj 2007 hade gjort det möjligt att visa att parlamentet sedan maj 2005 endast hade rekryterat franskspråkiga administratörer som var specialiserade inom särskilda områden. Ombudsmannen uppgav också att denna inspektion hade avslöjat att sökandens ansökan hade ställts till förfogande för parlamentets samtliga generaldirektorat (se punkt 2.4 i nämnda beslut). Sedan preciserade han följande: ”inspektionen ha[de] bekräftat det som parlamentet redan angett i sitt yttrande, det vill säga, att förteckningen över godkända sökande [i uttagningsprov EUR/A/151/98] som visade att [sökanden] var disponibel hade ställts till förfogande för andra [unions]institutioner” och att ”[i]nspektionen även ha[de] bekräftat att hennes curriculum vitae översänts till den institution som önskade få information om henne, nämligen rådet” (se punkt 2.5 i detta beslut). Vad slutligen angår förlängningen av denna förtecknings giltighetstid, anmärkte han att det rörde sig om en omständighet som hänförde sig till den behöriga förvaltningens skönsmässiga bedömning och han berömde parlamentet för att det förklarat sig berett att förlänga förteckningens giltighetstid (se punkt 2.6 i samma beslut).

III – *Ombudsmannens undersökning på eget initiativ*

26 Till följd av beslutet av den 22 oktober 2007 riktade sökanden flera skrivelser till ombudsmannen i vilka hon gjorde gällande att denne gjort sig skyldig till flera misstag när han lade ned undersökningen angående förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 och att det inte skett någon offentlig publicering och interinstitutionell spridning av denna förteckning (se bland annat skrivelser av den 24 januari, den 14 juli och den 1 augusti 2008). Sökanden begärde att ombudsmannen skulle återuppta sin undersökning på denna grund. Ombudsmannen bekräftade i sina svar av den 1 och den 21 juli samt av den 1 oktober 2008 de slutsatser som han kommit fram till i beslutet av den 22 oktober 2007. Genom skrivelse av den 8 oktober 2008 fick sökanden denna skriftväxling att upphöra genom att förbjuda ombudsmannen att skriva till henne ytterligare en gång.

27 Den 5 november 2009 kontaktade parlamentsledamoten P., på sökandens begäran, ombudsmannen i syfte att be honom att ompröva beslutet av den 22 oktober 2007. P. översände en påminnelseskrivelse till ombudsmannen den 4 mars 2010.

28 Den 10 mars 2010 besvarade ombudsmannen P:s skrivelser och bad om ursäkt för sitt sena svar samt bekräftade sin slutsats att det inte förekommit någon bristfällig handläggning av klagomålet vid parlamentet. Han upprepade särskilt att hans inspektion hade bekräftat att den ifrågavarande förteckningen över godkända sökande hade ställts till förfogande för andra unionsinstitutioner och att ett beslut av den myndighet som har befogenhet att utnämna tjänstemän, det vill säga tillsättningsmyndigheten (AIPN) avseende sista giltighetsdag för en förteckning över godkända sökande hänför sig till denna myndighets skönsmässiga bedömning.

29 Den 14 april 2010 kontaktade P. ombudsmannen och begärde att få ta del av hans synpunkter på innehållet i en skrivelse av den 17 mars 2010 som den pensionerade parlamentsledamoten W. vilken också varit sökandens kollega hade ställt till P. och av vilken hon bifogade en kopia. Skrivelsen innehöll frågor angående ombudsmannens undersökning och diverse anklagelser mot honom.

30 I en skrivelse av den 1 juni 2010 anklagade P. ombudsmannen för att ha begått vissa fel bland annat genom att missuppfatta de faktiska omständigheterna och genom att hävda att förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i vilken sökandens namn fanns angivet hade ställts till förfogande för andra institutioner. Hon underströk dessutom att sökanden hade lidit allvarlig skada på grund av ombudsmannens agerande och att hon således förväntade sig att han skulle komma med konkreta förslag i syfte att gottgöra denna skada.

31 Den 11 juni 2010 besvarade ombudsmannen P:s skrivelse med en ursäkt för sitt sena svar och angav att innehållet i skrivelserna av den 14 april och den 1 juni 2010 snabbt skulle bli föremål för en noggrann prövning, att ärendet hade anförtrotts en annan handläggare och att hon skulle hållas underrättad om slutsatserna av denna prövning innan utgången av juni månad 2010.

32 Den 29 juni 2010 underrättade ombudsmannen P. om slutsatserna av hans prövning av den sistnämndas skrivelser av den 14 april och den 1 juni 2010. Till en början erkände han att den första meningen i punkt 2.5 i beslutet innehöll ett misstag såtillvida att det uppgavs i den att ”parlamentet redan angett i sitt yttrande” att förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i vilken sökandens namn återfanns hade ställts till andra unionsinstitutioners förfogande. Han bad sökanden och P. om ursäkt för detta. Sedan förklarade han att hans slutsats enligt vilken den förteckning som intygade att sökanden stod till förfogande hade delgetts de övriga unionsinstitutionerna grundades på ett så kallat ”poolingdokument”. Han beklagade att han inte tillräckligt framhållit detta faktum tidigare. Vidare medgav han att dokumentet inte preciserade vilken dag parlamentet hade översänt de berörda upplysningarna till EPSO och de övriga unionsinstitutionerna, trots att de faktiska omständigheternas kronologi var avgörande med avseende på utgången av giltighetstiden för denna förteckning över godkända sökande den 1 juni 2007. Ombudsmannen uppgav att han därför fattat beslutet att inleda en undersökning på eget initiativ för att kontrollera om det rörde sig om bristfällig handläggning från parlamentets sida.

33 Genom en skrivelse samma dag underrättade ombudsmannen parlamentet om det misstag som punkt 2.5 i beslutet av den 22 oktober 2007 innehöll, om hans rättelse och om hans beslut att inleda en undersökning på eget initiativ i syfte att kontrollera om parlamentet gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning vid bedömningen av sökandens situation. I det sammanhanget begärde han att parlamentet skulle förse honom med ett yttrande och ytterligare upplysningar på flera punkter. Han begärde således att parlamentet skulle förtydliga på vilket sätt det hade informerat EPSO, rådet och unionens övriga institutioner och organ om att sökanden hade införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Han bad att parlamentet skulle förklara varför det inte hade besvarat sökandens begäran av den 15 maj 2007 om förlängning av förteckningens giltighetstid och precisera om det hade konsulterat rådet innan det beslutade om det fanns anledning att förlänga förteckningens giltighetstid, och i motsatt fall ange skälet härför samt uttala sig om den omständigheten att sökandens namn endast hade varit inskrivet i denna förteckning under två år och tre månader när andra sökandes namn hade varit inskrivna där under nära sex och ett halvt år.

34 Den 5 juli 2010 träffade ombudsmannen P. Vid det mötet överlämnade P. en dubblett av en skrivelse till honom som W. hade sänt till henne den 30 juni 2010 i vilken han noterade att sökanden hade tappat allt förtroende för ombudsmannens förmåga att på ett objektivt sätt bedriva ett förfarande och att han under dessa förhållanden omedelbart borde lägga ned sin undersökning. Samma dag ägde ett möte rum mellan ombudsmannens handläggare med ansvar för ärendet och W. under vilket den sistnämnde bekräftade att sökanden misstänkte att det fanns ett hemligt samförstånd mellan ombudsmannen och parlamentet.

35 Den 12 juli 2010 underrättade W. ombudsmannen om att sökanden motsatte sig den nya undersökningen med anledning av misstankar om ett hemligt samförstånd mellan ombudsmannen och parlamentet. En kopia av en handling som innehöll sökandens detaljerade funderingar angående en ny undersökning överlämnades till ombudsmannen. I denna handling uppgav sökanden att hennes eventuella medgivande till en sådan undersökning berodde på ombudsmannens bemötande av hennes misstankar.

36 Genom en skrivelse av den 19 juli 2010 riktad till W. besvarade ombudsmannen de frågor som tagits upp i den handling som innehöll sökandens detaljerade funderingar angående en ny undersökning. Han försäkrade honom om att det inte fanns något som helst hemligt samförstånd och att det skulle glädja honom om sökanden gick med på att den undersökning som han tagit initiativ till fullföljdes.

37 Den 26 juli 2010 svarade W. att han och sökanden upprepade och utvidgade de anklagelser som formulerats tidigare. Han preciserade att sökanden vidhöll sina invändningar mot ombudsmannens nya undersökning.

38 Den 8 september 2010 besvarade ombudsmannen W:s skrivelse av den 26 juli 2010 och anförde att det inte var meningsfullt att besvara vart och ett av W:s och sökandens argument, eftersom de sistnämnda föreföll beslutna att inge klagomål till andra organ.

39 Den 15 november 2010 avgav parlamentet sitt yttrande som svar på de frågor som ombudsmannen ställt i sin skrivelse av den 29 juni 2010. I yttrandet anförde parlamentet att i enlighet med den praxis som tillämpades på området hade alla uppgifter angående sökanden förstörts två och ett halvt år efter det att giltighetstiden gått ut för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, det vill säga i mars 2010. Parlamentet var följaktligen inte i stånd att dokumentera sina svar som det i normala fall skulle göra och fick nöja sig med minnesuppgifter från de tjänstemän som ansvarade för ärendet vid den tiden. Parlamentet bekräftade som svar på ombudsmannens frågor bland annat att EPSO, rådet och unionens övriga institutioner och organ i god tid hade underrättats om att sökandens namn införts i förteckningen, att rådet hade konsulterats innan giltighetstiden för förteckningen förlängdes och att de potentiellt intresserade institutionerna hade förfogat över en längre tidsfrist för att kontakta sökanden än den som de förfogat över avseende de övriga sökande som fanns inskrivna i samma förteckning.

40 Den 22 november 2010 ställde ombudsmannen nya frågor till parlamentet och underrättade P. om detta i en skrivelse samma dag, varav en kopia översändes till sökanden. I denna skrivelse angav han också att om sökanden vidhöll sin invändning mot den undersökning han inlett på eget initiativ, skulle han begränsa sin bedömning till de upplysningar som han redan förfogade över samt de ytterligare upplysningar som parlamentet skulle tillhandahålla.

41 Parlamentet bekräftade i sitt svar av den 24 januari 2011 på ombudsmannens nya frågor att samtliga handlingar i sökandens ärende hade förstörts och att det därför inte längre förfogade över de skrivelser och e-postmeddelanden i vilka det hade informerat unionens övriga institutioner och organ om att sökandens namn hade införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

42 Den 31 mars 2011 meddelade ombudsmannen sitt beslut vilket avslutade den undersökning som han inlett på eget initiativ (nedan kallat beslutet av den 31 mars 2011). I detta beslut fann han att parlamentet inte hade gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning vad gällde sökandens skrivelse av den 15 maj 2007 och den tid som sökandens namn varit infört i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Han drog även slutsatsen att det inte fanns anledning att fortsätta pågående undersökningar med hänsyn till att sökanden motsatte sig dessa och att de saknade större allmänt intresse.

Förfarande och parternas yrkanden

43 Sökanden har väckt förevarande talan om ogiltigförklaring genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 20 april 2011.

44 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— förplikta ombudsmannen att utge 559 382,13 euro netto i skadestånd till sökanden som ersättning för materiell skada, inklusive dröjsmålsränta med den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar plus två procentenheter,

— förplikta ombudsmannen att till gemenskapens pensionsfond göra inbetalningar till förmån för sökanden motsvarande de grundbelopp som beräknats för perioden från juni år 2005 till april år 2011, det vill säga på grundval av ett totalt belopp om 482 225,97 euro,

— förplikta ombudsmannen att månatligen till sökanden utge ett nettobelopp motsvarande fastställd lön för tjänstemän med AD-grad, från och med lönegrad AD 9, löneklass 2, andra året i denna löneklass, med beaktande av en normal karriär för en tjänsteman i samma grad från och med maj 2011 till och med mars 2026, kompletterat med motsvarande inbetalningar till pensionsfonden till förmån för sökanden samt inbetalningar till sjukkassan,

— förplikta ombudsmannen att erlägga 50 000 euro till sökanden i skadestånd för ideell skada, och

— förplikta ombudsmannen att ersätta rättegångskostnaderna.

45 Ombudsmannen har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

46 Sökanden har i sin replik yrkat att tribunalen som en åtgärd för processledning och bevisupptagning ska förordna om att

— ombudsmannen företer de handlingar som rör inspektionen samt skrivelserna av den 24 maj och den 31 maj 2007 angående förlängningen av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i vilken hennes namn hade införts,

— Europeiska ombudsmannen, Paraskevas Nikiforos Diamandouros, närvarar när ansökan inges,

— A. och B. vid ombudsmannens ansvariga avdelning samt C., P., H. och S. vid parlamentets ansvariga avdelning hörs i syfte att klargöra innehållet i de handlingar i ärendet som parlamentets tjänstemän tillhandahöll ombudsmannens företrädare vid inspektionen den 15 maj 2007.

47 Genom skrivelse av den 25 april 2012 begärde sökanden av tribunalen att i förevarande mål få lägga fram handlingar som erhållits i mål F-9/12 Staelen/parlamentet vilket är anhängigt vid personaldomstolen i deras egenskap av ny bevisning. Denna begäran beviljades genom beslut meddelat av ordföranden på andra avdelningen den 23 maj 2012. Genom beslut meddelat av den sistnämnde den 19 juni 2012 lades de handlingar som avsågs i begäran och den skrivelse av den 6 juni 2012 som bifogats dem till handlingarna i målet med undantag av parlamentets svarsinlaga i mål F-9/12.

48 Den 23 oktober 2012 begärde sökanden att tribunalen skulle anmoda parlamentet och ombudsmannen att inkomma med två e-postmeddelanden som rörde översändandet till parlamentet av kopior på vissa handlingar som funnits i ombudsmannens besittning sedan hans inspektion i maj 2007. Som svar på

denna begäran inkom ombudsmannen med de båda ifrågavarande e-postmeddelandena till tribunalens kansli. Genom beslut meddelat av ordföranden på första avdelningen den 21 november 2012 lades dessa e-postmeddelanden till handlingarna i målet.

49 Genom skrivelse av den 19 december 2012 inkom sökanden till tribunalens kansli med ny bevisning och framställde en begäran om att tribunalen skulle vidta åtgärder för processledning under åberopande av den senaste utvecklingen i mål F-9/12. Genom beslut meddelat av ordföranden på första avdelningen av den 24 januari 2013, lades denna skrivelse och dess bilagor till handlingarna i målet.

50 Den 11 juli 2013 avkunnade personaldomstolen sin dom i mål F-9/12, i vilken den förpliktade parlamentet dels att ersätta materiell skada, värderad i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 10 000 euro på grund av sökandens förlust av förmånen att vara inskriven i förteckningen över godkända sökande till följd av parlamentets agerande, dels att ersätta den ideella skada som sökanden lidit, fastställd i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 5 000 euro (dom av den 11 juli 2013, CC/parlamentet, F-9/12, REUP, EU:F:2013:116, punkterna 124 och 128).

51 Sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades genom beslut av den 17 september 2013 (EUT C 313, s. 2) och referenten förordnades att tjänstgöra som ordförande på fjärde avdelningen. Förevarande mål tilldelades därför denna avdelning.

52 Den 28 augusti 2013 överklagade sökanden domen CC/parlamentet, punkt 50 ovan (EU:F:2013:116) (se mål T-457/13 P).

53 Den 6 november 2013 begärde sökanden som en processledningsåtgärd att Emily O'Reilly som efterträtt Paraskevas Nikiforos Diamandouros på posten som Europeisk ombudsman skulle inställa sig i rätten, med motiveringen att det var viktigt att få vetskap om hennes ståndpunkt i fråga om misstag begångna av hennes företrädare och i vilken mån hon skulle medge eller förneka dem.

54 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (fjärde avdelningen) att anmoda parterna att svara på vissa skriftliga frågor samt att inleda det muntliga förfarandet. Parterna besvarade tribunalens frågor inom den utsatta tidsfristen. Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor vid förhandlingen den 9 april 2014.

Rättslig bedömning

I – *Upptagande till sakprövning*

55 Tribunalen erinrar inledningsvis om att den enligt artikel 268 FEUF och artikel 340 andra stycket FEUF är behörig att pröva en talan om skadestånd mot ombudsmannen (dom av den 23 mars 2004, ombudsmannen/Lamberts, C-234/02 P, REG, EU:C:2004:174, dom av den 10 april 2002, Lamberts/ombudsmannen, T-209/00, REG, EU:T:2002:94, punkt 52, och dom av den 24 september 2008, M/ombudsmannen, T-412/05, EU:T:2008:397, punkt 39).

56 Ombudsmannen har emellertid ställt sig tveksam till att sökanden verkligen har ett berättigat intresse av att få saken prövad, med motiveringen att sökanden i denna talan anmärkt på att den undersökning som ombudsmannen utförde på eget initiativ inte var tillräckligt omfattande, fastän sökanden livligt hade motsatt sig denna undersökning. Vidare har ombudsmannen anfört att det inte har fattats något slutgiltigt beslut angående när och hur parlamentet underrättade de övriga institutionerna, organen och byråerna om att sökandens namn hade lagts till i förteckningen över

godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Ombudsmannen anser att hon fortfarande skulle kunna återuppta sin undersökning härvidlag. Följaktligen är denna talan enligt hennes mening för tidigt väckt.

57 Sökanden anser att hon har ett berättigat intresse av att få saken prövad med hänsyn till att ombudsmannens båda undersökningar avskutades genom beslut i vilka det konstaterades att parlamentet inte gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning.

58 Tribunalen bedömer att den omständigheten att sökanden motsatte sig ombudsmannens undersökning på eget initiativ inte gör det möjligt att ifrågasätta hennes berättigade intresse av att få saken prövad i förevarande mål. Även om undersökningen bedrevs utan sökandens medgivande och stöd har den sistnämnda ett berättigat intresse av att få saken prövad för att erhålla ersättning för den skada hon lidit till följd av eller inom ramen för denna undersökning, eftersom frågan om sökandens beteende i samband med samma undersökning inte kan ha någon inverkan i förevarande mål på bedömningen av huruvida talan kan tas upp till sakprövning.

59 Dessutom är en skadeståndstalan enligt FEUF en självständig form av talan, som har en särskild funktion i rättsmedelssystemet och som är underkastad villkor som utformats med hänsyn till denna talans särskilda syfte (dom av den 28 april 1971, Lütticke/kommissionen, 4/69, REG, EU:C:1971:40, punkt 6, och beslut av den 21 juni 1993, Van Parijs m.fl./rådet och kommissionen, C-257/93, REG, EU:C:1993:249, punkt 14). Medan talan om ogiltigförklaring och passivitetstalan syftar till att vidta sanktionsåtgärder då en juridiskt bindande rättsakt är rättsstridig eller då en juridiskt bindande rättsakt saknas, är skadeståndstalans föremål ett yrkande om ersättning för en skada som följer av en rättsakt eller av ett otillåtet agerande som en institution eller ett gemenskapsorgan ansvarar för (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 1985, CMC m.fl./kommissionen, 118/83, REG, EU:C:1985:308, punkterna 29-31, dom av den 15 september 1994, KYDEP/rådet och kommissionen, C-146/91, REG, EU:C:1994:329, punkt 26, och dom av den 15 juni 1999, Ismeri Europa/revisionsrätten, T-277/97, REG, EU:T:1999:124, punkt 61).

60 Denna talans upptagande till sakprövning kan således inte påverkas av att ombudsmannen ännu inte har fattat ett slutgiltigt beslut vad angår vissa punkter som var föremål för den undersökning som han inledde på eget initiativ.

61 Av detta följer att talan kan tas upp till prövning.

II – *Prövning i sak*

A – *Inledning*

62 Sökanden har hävdat att de villkor som uppställs för att unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar ska aktualiseras är uppfyllda i detta fall. Vad gäller ombudsmannens påstådda rättsstridiga agerande, har sökanden anfört fyra grunder till stöd för sin talan.

63 Genom den första grunden har sökanden hävdat att ombudsmannen åsidosatt artikel 3.1 i Europaparlamentets beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (EGT L 113, s. 15; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 133) samt artiklarna 5 och 9.2 i de genomförandebestämmelser som ombudsmannen fattat med tillämpning av artikel 14 i beslut 94/262 (nedan kallade genomförandebestämmelserna), såtillvida att han underlåtit att efter klagomålet och i undersökningen på eget initiativ genomföra alla de undersökningar som krävs för att konstatera att parlamentet gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning av sökandens ärende.

64 Sökanden har i sin andra grund gjort gällande att ombudsmannen gjort flera uppenbart oriktiga bedömningar som kan ha åsamkat henne skada när han prövade huruvida hennes klagomål var välgrundat och efter denna prövning.

65 I den tredje grunden anser sökanden att ombudsmannen inte har varit opartisk och varit i ond tro, brustit i objektivitet och oberoende samt gjort sig skyldig till maktmissbruk vid prövningen av klagomålet och efter denna prövning.

66 Genom den fjärde grunden har sökanden gjort gällande att ombudsmannen i samband med de undersökningar som han inledde till följd av klagomålet har åsidosatt omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed, inte iakttagit en rimlig tidsfrist samt åsidosatt artiklarna 14 och 17 i den europeiska kodex för god förvaltningssed som antogs till följd av Europaparlamentets resolution av den 6 september 2001 (EGT C 72, s. 331) (nedan kallad kodexen) samt åsidosatt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

67 Ombudsmannen har bestritt samtliga fyra grunder och anser att sökandens talan ska ogillas.

B – *Rättspraxis angående uppkomsten av utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen*

68 Enligt fast rättspraxis krävs att ett antal villkor är uppfyllda för att unionen ska ådra sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar, i den mening som avses i artikel 340 andra stycket FEUF, för rättsstridiga åtgärder som vidtagits av dess organ. Det handlande som läggs institutionen till last ska vara rättsstridigt, det ska finnas en verklig skada och det ska finnas ett orsakssamband mellan det påstådda handlandet och den åberopade skadan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 september 1982, Oleifici Mediterranei/EEG, 26/81, REG, EU:C:1982:318, punkt 16, dom av den 9 november 2006, Agraz m.fl./kommissionen, C-243/05 P, REG, EU:C:2006:708, punkt 26, och dom av den 2 mars 2010, Arcelor/parlamentet och rådet, T-16/04, REU, EU:T:2010:54, punkt 139 och där angiven rättspraxis).

69 Eftersom dessa villkor är kumulativa, ska talan ogillas i sin helhet om ett av dessa villkor inte är uppfyllt (se dom Arcelor/parlamentet och rådet, punkt 68 ovan, EU:T:2010:54, punkt 140 och där angiven rättspraxis).

70 Vad angår villkoret angående en institutions rättsstridiga handlande, krävs det att det har styrkts att överträdelsen av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter är tillräckligt klar (dom av den 4 juli 2000, Bergaderm och Goupil/kommissionen, C-352/98 P, REG, EU:C:2000:361, punkterna 42 och 43 och dom av den 9 september 2008, FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, REG, EU:C:2008:476, punkt 173). Således är det enbart ett fel begånget av en institution som kan utgöra en sådan tillräckligt klar överträdelse som kan leda till skadeståndsansvar för unionen.

71 Vad gäller kravet att överträdelsen ska vara tillräckligt klar, är det avgörande kriteriet för att detta villkor ska anses uppfyllt att den berörda unionsinstitutionen uppenbart och allvarligt har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Det är endast om institutionen förfogar över ett i hög grad begränsat, eller till och med obefintligt, utrymme för skönsmässig bedömning som redan den omständigheten att unionsrätten har åsidosatts i sig kan räcka för att det ska vara fråga om en tillräckligt klar överträdelse (se dom av den 10 december 2002 kommissionen/Camar och Tico, C-312/00 P, REG, EU:C:2002:736, punkt 54 och där angiven rättspraxis och dom Arcelor/parlamentet och rådet, punkt 68 ovan, EU:T:2010:54, punkt 141 och där angiven rättspraxis). Det utrymme för skönsmässig bedömning som institutionen i fråga besitter spelar således en avgörande roll vid fastställandet av huruvida en sådan tillräckligt klar överträdelse föreligger (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 juli 2005, kommissionen/CEVA och Pfizer, C-198/03 P, REG, EU:C:2005:445, punkt 66 och där angiven rättspraxis).

72 När ombudsmannen förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning är det således endast ett uppenbart och allvarligt överskridande av hans befogenhet att göra en skönsmässig bedömning som kan utgöra en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten och ge upphov till skadeståndsansvar för unionen. Om ombudsmannen däremot i sin ämbetsutövning endast förfogar över ett i hög grad begränsat, eller till och med obefintligt, utrymme för skönsmässig bedömning, kan redan den omständigheten att unionsrätten har åsidosatts i sig räcka för att det ska vara fråga om en tillräckligt klar överträdelse (se, för ett liknande resonemang, dom M/ombudsmannen, punkt 55 ovan, EU:T:2008:397, punkt 143).

73 Vad gäller kravet att rättsregeln ska ha till syfte att ge enskilda rättigheter, följer det av rättspraxis att detta krav har uppfyllts när överträdelsen rör en bestämmelse som ger upphov till en förmån som kan klassificeras som en förvärvad rättighet som har till syfte att skydda enskildas intressen eller som tillerkänner enskilda rättigheter vars innehåll tillräckligt klart kan bestämmas (se dom av den 19 oktober 2005, Cofradía de pescadores ”San Pedro de Bermeo” m.fl./rådet, T-415/03, REU, EU:T:2005:365, punkt 86 och där angiven rättspraxis). Det följer även av rättspraxis att detta villkor är uppfyllt när den åsidosatta bestämmelsen, trots att den till sin natur avser intressen av allmän karaktär, tillika säkerställer skyddet av de berörda personernas individuella intressen (se dom av den 16 maj 2013, Gap granen & producten/kommissionen, T-437/10, EU:T:2013:248, punkt 22 och där angiven rättspraxis).

74 Det är således viktigt i förevarande mål att kontrollera huruvida ombudsmannen har gjort sig skyldig till det påstådda rättsstridiga handlandet vid handläggningen av sökandens klagomål och i ombudsmannens efterföljande undersökning på eget initiativ. I den mån ombudsmannen har gjort sig skyldig till rättsstridigt handlande är det viktigt att undersöka huruvida detta har inneburit en tillräckligt klar överträdelse av rättsregler som syftar till att ge enskilda rättigheter.

C – *Det påstådda rättsstridiga handlandet*

1. Det rättsstridiga handlandet består i åsidosättanden av artikel 3.1 i beslut 94/262, artiklarna 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna samt av omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed

a) Inledande synpunkter

75 I den första grunden har sökanden gjort gällande att ombudsmannen har åsidosatt artikel 3.1 i beslut 94/292 och artiklarna 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna, såtillvida att han vid behandlingen av klagomålet och sin undersökning på eget initiativ inte utförde alla undersökningar som behövdes för att avslöja och klargöra de fall av bristfällig handläggning som sökanden hade påtalat. Inom ramen för den fjärde grundens första anmärkning har sökanden med samma motivering påstått att omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed har åsidosatts. Det är lämpligt att behandla dessa anmärkningar tillsammans.

76 Inledningsvis ska det uppmärksammas att enligt vad domstolen redan slagit fast har ombudsmannen ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning av huruvida klagomål är välgrundade och vilka åtgärder som skall vidtas med anledning av dessa, samt att det i detta sammanhang inte åligger honom någon skyldighet att uppnå ett resultat (se, för ett liknande resonemang, dom ombudsmannen/Lamberts, punkt 55 ovan, EU:C:2004:174, punkterna 50 och 52, och dom M/ombudsmannen, punkt 55 ovan, EU:T:2008:397, punkt 143). Därför kan endast ett uppenbart och allvarligt överskridande av gränserna för ombudsmannens utrymme för skönsmässig bedömning av huruvida klagomål är välgrundade och vilka åtgärder som ska vidtas med anledning av dessa, utgöra en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten som kan leda till skadeståndsansvar för unionen. Detsamma gäller när ombudsmannen bedömer huruvida det rör sig om fall av bristfällig handläggning som han har undersökt på eget initiativ.

77 När det vidare gäller utövandet av ombudsmannens undersökningsbefogenheter framgår det av artikel 3.1 i beslut 94/262 att ombudsmannen på eget initiativ eller på grund av ett klagomål ska genomföra alla undersökningar ”som han finner berättigade” för att reda ut misstänkta fel eller försummelser i samband med verksamheten inom unionens institutioner och organ. Enligt artikel 4.1 i genomförandebestämmelserna ska ombudsmannen besluta om det finns tillräckliga grunder för att inleda en undersökning av ett klagomål som prövas. Artikel 5 i dessa bestämmelser innehåller därefter ombudsmannens undersökningsbefogenheter och det anges att ombudsmannen ”kan” begära att unionens institutioner och organ tillhandahåller upplysningar eller inspekterar den berörda institutionen eller de berörda organens handlingar. Enligt artikel 9.2 i dessa bestämmelser förfogar ombudsmannen över samma undersökningsbefogenheter i de undersökningar som han själv inleder.

78 Ombudsmannen förfogar således enligt artikel 3.1 i beslut 94/262 och artiklarna 4.1, 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna även över ett utrymme för skönsmässig bedömning vad angår inledandet och räckvidden av de undersökningar som ska utföras samt vad gäller de undersökningsverktyg som ska användas vid behandlingen av ett klagomål eller i en undersökning som han själv inleder.

79 Härav följer med hänsyn till den rättspraxis som angetts ovan i punkt 70 och följande punkter att endast ett uppenbart och allvarligt överskridande av gränserna för ombudsmannens utredningsbefogenhet enligt artikel 3.1 i beslut 94/262 och i artiklarna 4.1, 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna kan utgöra en överträdelse som är tillräckligt klar för att ge upphov till skadeståndsansvar för unionen.

80 Ombudsmannens utövande av sin befogenhet att göra en skönsmässig bedömning i sin undersökning måste emellertid ske med iakttagande av unionsrättsliga bestämmelser med högre dignitet.

81 Enligt artikel 41.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, vilken stadfäster rätten till god förvaltning, har var och en rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer. Det preciseras i artikel 41.2 i denna stadga att rätten till en god förvaltning innefattar en rätt för var och en att bli hörd innan en enskild åtgärd som skulle beröra honom eller henne negativt vidtas mot honom eller henne, att var och en ska ha tillgång till de akter som berör honom eller henne, med förbehåll för berättigade intressen vad avser sekretess, tystnadsplikt och affärshemligheter samt att förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut.

82 Uttrycket ”bl.a.” i artikel 41.2 visar att rätten till god förvaltning inte begränsas till de tre ovannämnda skyddsreglerna. Det framgår även av förklaringar avseende stadgan om de grundläggande rättigheterna (EUT C 303, 2007, s. 17) att artikel 41 grundas på unionen som en rättsgemenskap som har vuxit fram ur rättspraxisen, där bland annat god förvaltning slagits fast som en allmän rättsprincip.

83 I förklaringarna avseende stadgan om de grundläggande rättigheterna hänvisas till rättspraxis enligt vilken kontrollen av att skyddsregler som ges av unionens rättsordning i administrativa förfaranden efterlevs är av grundläggande betydelse när en unionsinstitution innehar ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Bland dessa skyddsregler återfinns iakttagandet av omsorgsplikten vilken bland annat innebär att den behöriga institutionen är skyldig att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 november 1991, Technische Universität München, C-269/90, REG, EU:C:1991:438, punkt 14, dom av den 6 november 2008, Nederländerna/kommissionen, C-405/07 P, REG, EU:C:2008:613, punkt 56, och dom av den 9 september 2011, Dow AgroSciences m.fl./kommissionen, T-475/07, REG, EU:T:2011:445, punkt 154).

84 Det är nämligen av stor vikt att kommissionen iakttar skyldigheten att omsorgsfullt samla in de uppgifter om faktiska omständigheter som är nödvändiga för att den ska kunna göra sin skönsmässiga bedömning och för unionsdomstolarnas kontroll därvidlag, eftersom denna skönsmässiga bedömning endast omfattas av en begränsad domstolsprövning i sak, vilken enbart avser huruvida ett uppenbart

fel har begåtts. Den behöriga institutionens skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet är en nödvändig förutsättning för att unionsdomstolarna ska kunna kontrollera om de rättsliga och faktiska omständigheter förelegat som ligger till grund för det stora utrymmet för skönsmässig bedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 oktober 2009, Enviro Tech (Europe), C-425/08, REG, EU:C:2009:635, punkterna 47 och 62, dom av den 11 september 2002, Pfizer Animal Health/rådet, T-13/99, REG, EU:T:2002:209, punkterna 166 och 171, och dom av den 16 september 2013, ATC m.fl./kommissionen, T-333/10, REU, EU:T:2013:451, punkt 84).

85 Det utrymme för skönsmässig bedömning som ombudsmannen tillerkänns i beslut 94/262 och i genomförandebestämmelserna vad angår de åtgärder som han vidtar vid fullgörandet av sitt uppdrag befriar honom således inte från att iaktta omsorgsplikten. Härav följer att även om ombudsmannen är fri att besluta om han vill inleda en undersökning och om han beslutar att göra det kan vidta alla undersökningsåtgärder som han anser vara berättigade, måste han dock försäkra sig om att han till följd av dessa undersökningsåtgärder noggrant och opartiskt kan pröva alla omständigheter som är relevanta för att avgöra om ett påstående angående bristfällig handläggning är välgrundat och vilka åtgärder som ska vidtas med anledning härav (se i analogi med kommissionens skyldighet att utreda ett klagomål, dom av den 17 maj 2001, IECC/kommissionen, C-450/98 P, REG, EU:C:2001:276, punkt 57). Ombudsmannens iakttagande av omsorgsplikten i sin ämbetsutövning är så mycket viktigare som han enligt artikel 228.1 FEUF och artikel 3.1 i beslut 94/262 just har tilldelats uppgiften att upptäcka och försöka undanröja fall av bristfällig handläggning i det allmännas och den berörde medborgarens intresse.

86 Ombudsmannen förfogar således inte över något utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller iakttagandet av omsorgsplikten i ett konkret fall. Enbart den omständigheten att omsorgsplikten åsidosatts räcker därför för att det ska kunna fastställas att det rör sig om en tillräckligt klar överträdelse i den mening som avses i ovan i punkt 70 angivna rättspraxis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2007, Schneider Electric/kommissionen, T-351/03, REG, EU:T:2007:212, punkterna 117 och 118).

87 Det bör emellertid också understrykas att varje oegentlighet som ombudsmannen har gjort sig skyldig till inte utgör ett åsidosättande av omsorgsplikten såsom den definieras ovan i punkt 83. Endast en oegentlighet som ombudsmannen gjort sig skyldig till vid utövandet av sina undersökningsbefogenheter vilken lett till att han inte omsorgsfullt och opartiskt kunnat pröva alla relevanta omständigheter i syfte att avgöra om ett påstående angående bristfällig handläggning av unionens institutioner, organ eller byråer är välgrundat och om de eventuella åtgärder som ska vidtas med anledning av detta påstående kan medföra utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen på grund av åsidosättande av omsorgsplikten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 juli 2001, Comafrica och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 och T-225/99, REG, EU:T:2001:184, punkt 144).

88 När det gäller kravet att den rättsregel som påstås ha överträtts ska ha till syfte att skydda enskildas rättigheter, ska det erinras om att rättspraxis preciserar att detta skyddsvillkor är uppfyllt när den åsidosatta bestämmelsen, trots att den till sin natur avser intressen av allmän karaktär, tillika säkerställer skyddet av de berörda enskildas individuella intressen (se punkt 71 ovan). Omsorgsplikten och rätten till god förvaltning har helt klart till syfte att skydda de enskilda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 september 1995, Nölle/rådet och kommissionen, T-167/94, REG, EU:T:1995:169, punkt 76, och dom av den 9 juli 1999, New Europe Consulting och Brown/kommissionen, T-231/97, REG, EU:T:1999:146, punkt 39). Detsamma gäller bestämmelserna om ombudsmannens undersökning som ger den enskilde rätt att inkomma med klagomål beträffande bristfällig handläggning och att bli informerad om resultatet av den utredning som ombudsmannen gjort härvidlag (se, för ett liknande resonemang, dom ombudsmannen/Lamberts, punkt 54 ovan, EU:C:2004:174, punkt 56).

b) Det rättsstridiga handlande som består i åsidosättande av artikel 3.1 i beslut 94/262, artiklarna 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna samt av omsorgsplikten och principen om god förvaltingssed under undersökningen angående beslutet av den 22 oktober 2007

– Inledning

89 Sökanden har i den första grundens första del hävdat att ombudsmannen handlat rättsstridigt vid sin prövning av det klagomål som utmynnade i beslutet av den 22 oktober 2007.

– Huruvida det är fråga om ett rättsstridigt handlande

90 Sökanden har inledningsvis kritiserat ombudsmannen för att han inte insisterade på att erhålla vissa handlingar av parlamentet som det förfogade över och som han inte hade mottagit. För bedömningen av denna anmärkning är det lämpligt att erinra om följande faktiska omständigheter.

91 Den 30 juni 2007 beslutade ombudsmannen att undersöka följande påstående och begäran: ”[p]arlamentet har inte handlagt sökandens begäran på ett korrekt sätt efter det att hon införts i [förteckningen över godkända sökande i det allmänna uttagningsprovet EUR/A/151/98]” och ”sökanden borde ha behandlats rättvist i samband med tillsättandet av en tjänst inom gemenskapsinstitutionerna”.

92 I samband med denna undersökning beslutade ombudsmannen att inspektera parlamentets handlingar i ärendet vad gäller följande punkter:

”1) Huruvida efter det att [sökandens] namn lagts till i förteckningen [över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98] (den 17 maj 2005), parlamentet anställde franskspråkiga administratörer med ställning av tjänstemän eller tillfälligt anställda som fanns i andra förteckningar [över godkända sökande].

2) Om så är fallet, huruvida [sökandens] handlingar i ärendet har beaktats (och på vilket sätt), i detta sammanhang önskar jag få tillgång till de relevanta motiverade besluten i urvalsprocessen (inklusive uppgifter om sista dag för utannonsering av namnen).

3) Huruvida de övriga gemenskapsinstitutionerna har informerats om parlamentets beslut att införa [sökanden] i förteckningen [över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98] efter det att denna uttömts (sedan alla sökande i förteckningen hade rekryterats) och i så fall på vilket sätt.

4) Parlamentet verkar hävda att den förteckning [över godkända sökanden] i vilken [sökanden] har lagts till (maj 2005) har översänts till alla generaldirektorat och att den även finns i den sammanställning med giltiga förteckningar som varje år översänds till generaldirektoraten”

93 Det framgår av inspektionsrapporten att parlamentets företrädare har yttrat sig över var och en av handlingarna i de ”akter” som upprättats inför inspektionen. Yttrandena har emellertid inte återgetts i rapporten. Vidare innehöll akterna i fråga följande handlingar:

”1) En förteckning över personer som parlamentet har rekryterat i egenskap av administratörer … sedan den 1 maj 2005.

2) En handling kallad poolingdokument som EPSO distribuerar i vilket det anges hur många sökande som finns kvar i förteckningarna [över godkända sökande] i samtliga uttagningsprov som anordnats av de olika unionsinstitutionerna (inbegripet sista dag för utannonsering).

3) Ett e-postmeddelande som parlamentet skickat till rådet till vilket [sökandens] curriculum vitae och ansökan hade bifogats.

4) En förteckning över parlamentets samtliga rekryteringar sedan maj 2005 (nivå AD 5)

5) En förteckning över parlamentets samtliga rekryteringar sedan maj 2005 (bekräftad nivå)

6) En förteckning över samtliga parlamentets rekryteringar av franskspråkiga personer sedan maj 2005 (nivå AD 5)

7) En handling med rubriken 'Situationen i förteckningarna [över godkända sökande] i Europaparlamentets uttagningsprov'.

8) En förteckning över tillfälligt anställda på fasta tjänster i parlamentet."

94 Alla dessa handlingar betraktades som konfidentiella under det administrativa förfarandet. Till dupliken bifogade ombudsmannen emellertid en kopia av EPSO:s dokument av den 14 maj 2007 med rubriken "Poolingreserv med sökande som godkänts i uttagningsproven" (poolingdokumentet av den 14 maj 2007) i vilka vissa konfidentiella delar var dolda. I denna handling uppges det angående uttagningsprov EUR/A/151/98 för området med rubriken "Administratör FR" att en förteckning över godkända sökande hade upprättats den 12 januari 2000 och att en enda person fortfarande fanns inskriven på förteckningen. Dessutom delgav parlamentet sökanden inom ramen för förfarandet vid personaldomstolen i mål F-9/12 samtliga handlingar i de nämnda akterna. Den 6 juni 2012 företedde sökanden dessa handlingar i förevarande mål.

95 Sökanden har anmärkt att ombudsmannen efter det att han framställt en begäran i samband med de tre första frågorna vilka återges ovan i punkt 92 inte erhöll informationsskrivelserna angående inskrivningen av hennes namn i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Hon har kritiserat ombudsmannen för att han inte insisterade på att erhålla dem från parlamentet.

96 Det ska här noteras att ombudsmannen inte uttryckligen begärde att få tillgång till informationsskrivelserna i fråga. Ombudsmannen begärde att få veta "huruvida de övriga gemenskapsinstitutionerna informerades om parlamentets beslut att inbegripa [sökandens namn i] förteckningen [över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98] efter det att denna hade uttömts (sedan alla sökande i förteckningen hade rekryterats) och i så fall på vilket sätt". Parlamentet kunde således visa på alla möjliga sätt att det hade underrättat de övriga institutionerna om sitt beslut att inbegripa sökanden i förteckningen över godkända sökande. Ombudsmannen kan således inte klandras för att ha insisterat på att specifikt erhålla dessa informationsskrivelser. Denna anmärkning kan därför inte godtas.

97 Sökanden har också kritiserat ombudsmannen för att han inte förfogade över de uppgifter om sista dag för utannonsering av namnen som han hade begärt av parlamentet.

98 Härvidlag bör det uppmärksammas att i punkt 2 i de undersökningsåtgärder som ombudsmannen vidtog den 30 juni 2007 (se punkt 92 ovan), anförde ombudsmannen att det endast var om parlamentet hade anställt franskspråkiga administratörer med ställning av tjänstemän eller tillfälliga handläggare som fanns i andra förteckningar över godkända sökande efter det att sökandens namn lagts till i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 som det var viktigt för honom att få tillgång till de relevanta motiverade besluten angående urvalet, inklusive uppgifter om sista dag för utannonsering av namnen. Härav följer att om parlamentet inte hade rekryterat några franskspråkiga administratörer som sökanden skulle den andra undersökningsåtgärden komma att sakna föremål.

99 Det har emellertid inte bestritts att parlamentet under inspektionen för det första tillhandahöll ombudsmannen förteckningar över personer som Europaparlamentet rekryterat i egenskap av administratörer sedan den 1 maj 2005, för det andra, tillhandahöll ombudsmannen förteckningar över samtliga parlamentets rekryteringar sedan maj 2005 (nivå AD 5), för det tredje, tillhandahöll ombudsmannen förteckningar över samtliga parlamentets rekryteringar sedan maj 2005 (bekräftad nivå) och för det fjärde, tillhandahöll ombudsmannen förteckningar över samtliga parlamentets rekryteringar av franskspråkiga personer sedan maj 2005 (nivå AD 5). Dessa förteckningar lade sökanden fram i förevarande mål den 6 juni 2012. På grundval av förteckningarna slog ombudsmannen i beslutet av den 22 oktober 2007 fast att parlamentet från och med maj 2005 endast hade rekryterat franskspråkiga administratörer som hade specifik kompetens. Sökanden har efter delgivningen av förteckningarna varken påstått eller visat att ombudsmannens bedömning var felaktig. Följaktligen kan ombudsmannen inte klandras för att inte ha insisterat på att få tillgång till uppgifterna om sista dag för utannonsering av namnen.

100 Vidare anser sökanden att den bedömning som punkt 2.5 i beslutet av den 22 oktober 2007 innehåller är resultatet av en undersökning som avslutats utan att nödvändiga kontroller utförts och är felaktig.

101 I punkt 2.5 i beslutet av den 22 oktober 2007 ansåg ombudsmannen följande:

”Dessutom bekräftade inspektionen det som parlamentet redan hade angett i sitt yttrande, det vill säga att förteckningen över godkända sökande som visade att [sökanden] stod till förfogande hade vidarebefordrats till andra [unions]institutioner. Inspektionen bekräftade även att hennes curriculum vitae hade översänts till den institution som önskade få information om henne, nämligen rådet …”.

102 Inledningsvis har sökanden kritiserat ombudsmannen för att han felaktigt hävdat att parlamentet i sitt yttrande av den 22 mars 2007 hade uppgett att förteckningen över godkända sökande i vilken hennes namn fanns infört hade ställts till förfogande för andra institutioner. Denna kritik är befogad. Parlamentet uppgav nämligen inte i sitt yttrande att förteckningen över godkända sökande hade ställts till andra institutioners förfogande. Ombudsmannen har medgett att så är fallet och att han begått ett misstag i detta avseende. Misstaget bestod i att innehållet i en handling hade förvanskats vilket utgör bristande omsorg i utredningen av ärendet, särskilt med avseende på en omständighet som ombudsmannen själv betraktar som relevant.

103 Därefter har sökanden kritiserat ombudsmannen för att han avslutade undersökningen trots det faktum att inspektionshandlingarna inte innehöll något bevis för att den ifrågavarande förteckningen över godkända sökande hade ställts till förfogande för unionens övriga institutioner, organ och byråer. Enligt sökanden kunde poolingdokumentet av den 14 maj 2007 vilket ombudsmannen har åberopat inte visa att förteckningen över godkända sökande hade ställts till de övriga institutionerna förfogande före denna dag.

104 Det ska erinras om att ombudsmannen hade beslutat att inspektera parlamentets handlingar i ärendet för att bland annat få reda på ”huruvida de övriga gemenskapsinstitutionerna [hade] informerats om parlamentets beslut att inbegripa [sökandens namn] i förteckningen över godkända sökande [i uttagningsprov EUR/A/151/98] efter det att denna uttömts (sedan alla sökande i förteckningen hade rekryterats) och i så fall på vilket sätt” (se punkt 92 ovan). Dessutom har parterna vid förhandlingen bekräftat att sökandens namn infördes i denna förteckning den 17 maj 2005. Vid denna tidpunkt hade såsom sökanden hävdat i sitt klagomål alla de övriga som godkänts i uttagningsprov EUR/A/151/98 rekryterats. Ombudsmannen försökte således få reda på om unionens övriga institutioner, organ och byråer hade underrättats, och i så fall på vilket sätt, om parlamentets beslut av den 17 maj 2005 att införa sökandens namn i samma förteckning.

105 Som svar på denna fråga erhöll ombudsmannen av parlamentet en förteckning som ingick i poolingdokumentet av den 14 maj 2007. Det framgår av denna förteckning att den 14 maj 2007 fanns namnet på en enda sökande fortfarande kvar i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov

EUR/A/151/98. Eftersom alla andra som godkänts i uttagningsprovet hade anställts före den 17 maj 2005, borde ombudsmannen ha dragit slutsatsen av denna handling att sökanden var den enda av dem vars namn fortfarande fanns kvar i förteckningen den 14 maj 2007. Eftersom poolingdokumentet av den 14 maj 2007 kunde studeras av unionens övriga institutioner, organ och byråer, kunde nämligen dessa åtminstone den 14 maj 2007 känna till att sökanden var den sista godkända sökande vars namn fanns på denna förteckning över godkända sökande.

106 Som ombudsmannen har medgett i sin svarsinlaga kan emellertid inte poolingdokumentet av den 14 maj 2007 besvara när och hur den omständigheten att sökandens namn skrivits in i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade delgetts unionens övriga institutioner, organ och byråer av parlamentet.

107 Ombudsmannen angav emellertid uttryckligen i sitt beslut att genomföra en inspektion att han ville inspektera parlamentets handlingar i ärendet för att ta reda på huruvida unionens övriga institutioner, organ och byråer hade underrättats, och i så fall på vilket sätt, om parlamentets beslut av den 17 maj 2005 att införa sökandens namn i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 efter det att denna hade uttömts.

108 Svaret på frågan om när och hur unionens institutioner, organ och byråer hade underrättats om att sökanden införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 utgör en av de relevanta omständigheter som var föremål för ombudsmannens undersökning av huruvida parlamentet i sin behandling av sökandens ärende efter det att det hade skrivit in sökandens namn i förteckningen, gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning. Eftersom förteckningen ursprungligen upphörde att gälla den 1 juni 2007 och parlamentets delgivning av denna förteckning till unionens övriga institutioner, organ och byråer kunde bidra till att öka sökandens chanser att bli anställd, kunde den uteblivna delgivningen från parlamentets sida av denna förteckning till unionens övriga institutioner organ och byråer, så snart som möjligt efter det att sökandens namn den 17 maj 2005 införts i denna förteckning, utgöra bristfällig handläggning och detta oberoende av om det finns en uttrycklig bestämmelse i det tillämpliga regelverket som kräver en sådan delgivning.

109 Genom att underlåta att inom ramen för sin undersökning utreda frågan om när och hur det faktum att parlamentet skrivit in sökandens namn i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade delgetts unionens övriga institutioner, organ och byråer av parlamentet, åsidosatte ombudsmannen sin omsorgsplikt vid undersökningen av om, och i så fall hur, unionens institutioner, organ och byråer hade underrättats om att sökandens namn hade varit infört i förteckningen från den 17 maj 2005 till den 14 maj 2007, det vill säga under en stor del av förteckningens giltighetstid.

110 Ombudsmannens olika argument föranleder inte någon annan bedömning.

111 Vad angår argumentet att inspektionsrapporten inte med nödvändighet innehåller en uttömmande förteckning över alla handlingar som finns i ärendet utan endast räknar upp de handlingar av vilka ombudsmannens företrädare hade erhållit en kopia, kan det konstateras att ombudsmannen inte uppgav i beslutet av den 22 oktober 2007 att han begärt att få dessa andra handlingar och inte heller nämnde dem. Dessutom har ombudsmannen inte inkommit med handlingarna under förfarandets gång fastän bevisbördan ålåg honom eftersom han åberopat dem för att motivera beslutet. Slutligen har ombudsmannen medgett att det inte fanns några andra handlingar i detta ärende, eftersom han i sin svarsinlaga fann att ”[a]vsaknaden i parlamentets handlingar i ärendet av skrivelser och e-postmeddelanden med information skulle kunna förklaras av att denna information hade delgetts muntligen”. Ombudsmannens argument kan följaktligen inte vederlägga konstaterandet att han efter att ha avslutat sin undersökning inte förfogade över alla relevanta uppgifter som behövdes för att kunna göra en korrekt bedömning av huruvida det rörde sig om bristfällig handläggning.

112 Vad gäller argumentet att EPSO i en skrivelse av den 26 april 2007, hade uppgett för sökanden, att ”under de möten som [EPSO höll] regelbundet med de ansvariga för olika institutioners rekrytering utbyt[te] dessa systematiskt information om situationen i sina egna förteckningar över godkända sökande och l[ät] ofta godkända sökande stå till förfogande för de andra”, ska det noteras att ombudsmannen i beslutet av den 22 oktober 2007, inte nämnde denna praxis. Dessutom kan det av detta påstående inte dras någon slutsats om vid vilken tidpunkt unionens övriga institutioner, organ och byråer informerats om att sökandens namn inskrivits i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Även om denna praxis med muntlig kommunikation visar sig förekomma, kvarstår inte desto mindre att ombudsmannen inte kunde nöja sig med den omständigheten för att i detta fall dra slutsatsen att parlamentet i god tid hade underrättat unionens övriga institutioner, organ och byråer om att sökanden stod till deras förfogande.

113 På grundval av olika så kallade poolingdokument som ombudsmannen bifogade sitt svar på en skriftlig fråga från tribunalen, ska det slutligen noteras att den information om införandet av namnen på godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i förteckningen som delgavs i de så kallade poolingdokumenten vilka upprättats av EPSO inte är helt tillförlitlig. Således är det utrett att sökandens namn skrevs in i förteckningen den 17 maj 2005 och det framgår av parlamentets handlingar som ombudsmannen inkommit med under förfarandets gång att av de 22 ursprungligen godkända sökandena i detta uttagningsprov, rekryterades alla före den 31 december 2002, utom en som rekryterades den 1 juni 2003. Trots det faktum att det i februari 2003 endast fanns en godkänd sökande i samma uttagningsprov vars namn fortfarande fanns kvar i förteckningen, anges det i EPSO:s dokument av den 3 februari 2003 att namnen på sex godkända sökande fortfarande fanns kvar i samma förteckning detta datum. I januari 2005 borde likaledes inget namn på någon godkänd sökande i uttagningsprovet i fråga fortfarande finnas kvar i den aktuella förteckningen. Enligt EPSO:s dokument av den 26 januari 2005 fanns det dock fortfarande två namn på godkända sökande inskrivna i denna förteckning detta datum. Efter den 17 maj 2005 borde slutligen endast sökandens namn finnas kvar i den ifrågavarande förteckningen. Emellertid anges det i EPSO:s dokument av den 12 december 2005 att det fanns ytterligare två namn på godkända sökande i den berörda förteckningen.

114 Sökanden har vidare bestritt den bedömning som återges i punkt 1.1 i beslutet av den 22 oktober 2007 vilket avslutade undersökningen till följd av klagomålet. Sökanden anser att det var med orätt som ombudsmannen underlät att undersöka parlamentets motsägelsefulla attityd. Parlamentet förkastade å ena sidan hennes spontana ansökningar och uppgav å andra sidan att hon var fri att inge spontana ansökningar till alla institutioner.

115 Med avseende på denna anmärkning ska det erinras om följande omständigheter.

116 Enligt artikel 2.4 i beslut 94/262 måste ett klagomål till ombudsmannen föregås av lämpliga hänvändelser till de berörda institutionerna och organen.

117 Efter att begäran om upplysningar som sökanden i detta fall riktade till parlamentet om hur det går till att söka lediga tjänster förklarade parlamentet för henne i en skrivelse av den 5 januari 2006, att när det gäller tillsättandet av lediga tjänster är det lämpligt att först undersöka möjligheter till omplacering eller utnämning genom befordran inom den berörda institutionen och därefter ansökningar om förflyttning och möjligheter att anordna ett internt uttagningsprov och att det inte är förrän dessa möjligheter har uttömts, som förteckningen över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov kan konsulteras. Sedan angav parlamentet att ansökningar från godkända sökande i allmänna uttagningsprov avseende lediga tjänster som utlysts i sammanfattningen avvisas ex officio.

118 I klagomålet har sökanden anfört att ”[hon] ha[de] vänt sig till parlamentet för att få kunskap om förfarandet för erhållande av anställning” och att ”[p]arlamentet meddelat [henne] att [hennes] ansökan skulle avslås automatiskt om [hon] sökte en ledig tjänst, då tjänstemän och godkända

sökande i interna uttagningsprov ha[de] företräde (jfr parlamentets skrivelse av den 5 januari 2006, bilaga 3)". Hon klagade sedan över att hon inte fått minsta erbjudande om någon tjänst och uppgav att hon hade en inre övertygelse om att vara offer för hämndlystnad från parlamentets sida.

119 Parlamentet har i sitt yttrande till följd av sökandens klagomål funnit att hon var fri att skicka spontana ansökningar till alla institutioner.

120 Slutligen gjorde ombudsmannen i punkt 1.1 i beslutet av den 22 oktober 2007 följande uttalande:

"[Sökanden] har i sitt yttrande påpekat att hon underrättades av en tjänsteman vid parlamentet om att hon inte hade rätt att söka parlamentets interna tjänster … Ombudsmannen har noterat att eftersom denna anmärkning bör betraktas som ett nytt påstående, har detta inte föregåtts av lämpliga hänvändelser till parlamentet … Av denna anledning kommer ombudsmannen inte att uppehålla sig vid den i förevarande beslut".

121 Mot bakgrund av dessa omständigheter ska det uppmärksammas att parlamentets påstådda motsägelsefulla beteende är ett resultat av en ståndpunkt som parlamentet intog efter det att sökanden inkommit med sitt klagomål. Sökanden har således inte kunnat påtala detta beteende i sitt klagomål och än mindre kunnat hänvända sig på lämpligt sätt till parlamentet innan hon påtalade denna ståndpunkt i sitt klagomål i enlighet med artikel 2.4 i beslut 94/262. Detta konstaterande bekräftas av att sökanden varken i det klagomål som hon riktade till parlamentet den 14 november 2006, eller i sitt klagomål till ombudsmannen ifrågasatte parlamentets tillämpning av artikel 29 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna i den lydelse som är tillämplig i detta fall (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), enligt vilken förteckningen över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov inte kan användas av institutionerna förrän möjligheterna uttömts att tillsätta en ledig tjänst genom befordran eller förflyttning inom den berörda institutionen, ansökan om förflyttning eller genom anordnade av ett internt intagningsförfarande.

122 Följaktligen var det utan att begå något misstag som ombudsmannen fann i punkt 1.1 i beslutet av den 22 oktober 2007 att den av sökanden påstådda motsägelsen var ett nytt påstående som inte hade föregåtts av lämpliga hänvändelser till parlamentet. Det faktum att den påstådda motsägelsen inte har utretts kan således inte utgöra ett åsidosättande av beslut 94/262, av genomförandebestämmelserna eller av omsorgsplikten.

123 Sökanden har därefter kritiserat ombudsmannen för att han berömde parlamentet för att det förlängde giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i vilken sökandens namn var infört, utan att bekymra sig över att sökandens begäran om förlängning inte hade besvarats eller blivit föremål för en eventuell konsultation av rådet.

124 Tribunalen erinrar om att giltighetstiden för den förteckning över godkända sökande i vilken sökandens namn fanns inskrivet löpte ut den 1 juni 2007. Den 15 maj 2007 begärde sökanden av parlamentets generalsekreterare att förteckningens giltighetstid skulle förlängas. Den 6 juni 2007 besvarade parlamentets ansvariga avdelning denna skrivelse. Den uppgav att parlamentets generalsekreterare på begäran av ombudsmannen hade begärt att förfarandet skulle inledas för förlängning av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 till och med den 31 augusti 2007. Den 17 juli 2007 informerade parlamentets generalsekretariat sökanden om att parlamentets generalsekreterare på ombudsmannens begäran och i avvaktan på resultatet av dennes prövning av ärendet, hade beslutat att förlänga giltighetstiden för denna förteckning till och med den 31 augusti 2007. Slutligen angav ombudsmannen i punkt 2.6 i beslutet av den 22 oktober 2007:

"Vad slutligen gäll[de sökandens] skrivelse av den 21 maj 2007 i vilken hon meddela[de] att hon ha[de] kontaktat parlamentets general[sekreterare] … den 15 maj 2007 för att ansöka om förlängning av giltighetstiden för förteckningen [över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98], erinra[de]

ombudsmannen om att han i ett tidigare klagomål hade bedömt att valet av dag för utgången av giltighetstiden för en förteckning över godkända sökande som upprättats av tillsättningsmyndigheten var ett beslut som ingick i förvaltningens befogenhet att göra en skönsmässig bedömning. Ombudsmannen beröm[de] parlamentet för att det förklarat sig berett att förlänga giltighetstiden för den ifrågavarande förteckningen över godkända sökande i syfte att möjliggöra att hans undersökning i detta ärende fullfölj[des]."

125 Mot bakgrund av innehållet i parlamentets skrivelse av den 6 juni 2007, är det inkorrekt att hävda att parlamentet inte direkt besvarade den begäran om förlängning av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande som sökanden framställt i sin skrivelse av den 15 maj 2007. Det framgår faktiskt uttryckligen av parlamentets skrivelse av den 6 juni 2007 att den utgjorde ett svar på sökandens skrivelse av den 15 maj 2007. Den omständigheten att det även framgår av denna skrivelse från parlamentet att det var på ombudsmannens begäran som förfarandet för förlängning av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande till och med den 31 augusti 2007 hade inletts, betyder inte att sökandens begäran om förlängning inte besvarades. Samma skrivelse från parlamentet ska förstås som ett svar på såväl sökandens, som ombudsmannens begäran om förlängning av giltighetstiden. Tribunalen noterar att klagomålet i vart fall inte avsåg frågan huruvida parlamentet hade gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning genom att inte uttryckligen besvara sökandens begäran om förlängning av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i vilken hennes namn fanns angivet. Följaktligen kan inte ombudsmannen kritiseras för att han inte utredde dessa frågor till följd av klagomålet. Slutligen förefaller inte det faktum att parlamentet förlängde giltighetstiden för den ifrågavarande förteckningen över godkända sökande, fram till dess att ombudsmannen avslutat sin undersökning, vara klandervärt med hänsyn till kraven på god förvaltningssed.

126 Sökanden har även anfört att giltighetstiden för förteckningen förlängdes utan att rådet konsulterades. Sökanden har emellertid inte tillräckligt väl förklarat detta påstående. Den frågan var i vart fall inte föremål för klagomålet. Ombudsmannen kan således inte klandras för att han inte undersökte denna fråga med anledning av klagomålet.

127 Sökanden har även kritiserat ombudsmannen för att han till följd av klagomålet inte vederbörligen undersökte huruvida hon hade blivit diskriminerad i förhållande till de övriga godkända sökandena i uttagningsprov EUR/A/151/98, på grund av att hon varit inskriven i förteckningen över godkända sökande i detta uttagningsprov under kortare tid än de övriga godkända sökandena.

128 Tribunalen påpekar härvidlag att sökanden i klagomålet inte har påstått att hon diskriminerats på grund av att giltighetstiden för hennes namns inskrivning i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 var kortare än vad som gällde de övriga personer som godkänts i samma uttagningsprov. Hon har anfört att ingen institution hade erbjudit henne någon tjänst sedan hennes namn infördes i förteckningen och att hon anser sig vara offer för parlamentets hämndlystnad med anledning av att hon flera gånger väckt talan mot parlamentet. Hon har vidare uppgett att hon önskat erhålla "en tjänst eller åtminstone på ett lojalt sätt få ta del av de lediga tjänsterna och detta vad gäller samtliga europeiska institutioner". Slutligen har hon begärt att ombudsmannen ska inleda en undersökning "angående bristfällig handläggning vad gäller behandlingen av [hennes] ärende i samband med att hennes namn förekom i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98".

129 Ombudsmannen begärde i sin skrivelse av den 30 januari 2007 att parlamentet skulle inkomma med ett yttrande över följande påstående och begäran: "[Sökanden] anser att parlamentet inte på ett lämpligt sätt har handlagt hennes ärende [efter det att] hennes namn [hade införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98]" och "[sökanden] begär att hon ska behandlas rättvist när det gäller tillsättning av lediga tjänster inom gemenskapsinstitutionerna".

130 Parlamentet angav i sitt yttrande att sökanden inte anfört några omständigheter som påvisar att det rör sig om direkt eller indirekt diskriminering i förhållande till de övriga godkända sökandena i uttagningsprov EUR/A/151/98. Sökanden har i sina synpunkter på parlamentets yttrande inte bestritt den sistnämnda bedömningen. Ombudsmannens inspektioner har inte heller rört den av sökanden påstådda diskriminering som nämnts ovan i punkt 127 (se punkt 92 ovan).

131 I e-postmeddelandet av den 28 augusti 2007 riktat till den person som ansvarade för sökandens ärende vid ombudsmannen, angav sökanden följande:

”[s]om ni [vet] … ha[de] parlamentet gå[tt] med på att förlänga giltighetstiden för förteckningen [över godkända sökande i] uttagningsprov EUR/A/151/98 enbart på er begäran (då min begäran avslogs genom ett tyst avslag). Den beviljade förlängningen [va]r endast tre månader (av vilka två månader ingick i semesterperioden), fastän det föref[öll] mig att han hade förlängt den ursprungliga förteckningen med en längre period. Enligt parlamentet … ha[de] denna tidsfrist endast till syfte att göra det möjligt för er att avsluta den undersökning som ni led[de].”

132 Mot bakgrund av dessa uppgifter kan sökanden inte kritisera ombudsmannen för att han inte till följd av klagomålet undersökte huruvida hon hade blivit diskriminerad i förhållande till de övriga godkända sökandena i uttagningsprov EUR/A/151/98, på grund av att hon varit inskriven i förteckningen över godkända sökande i detta uttagningsprov under kortare tid än de övriga godkända sökandena i uttagningsprovet. Klagomålet innehöll nämligen inte något sådant påstående. Den omständigheten bekräftas av att sökanden i sitt svar på parlamentets yttranden inte bestred parlamentets uppfattning att hon inte hade anfört omständigheter som gjorde det möjligt att presumera att det rörde sig om direkt eller indirekt diskriminering i förhållande till de övriga godkända sökandena i detta uttagningsprov.

133 Såvitt sökandens anmärkning rör förlängningen av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 med enbart tre månader, fastän giltighetstiden för den ursprungliga förteckningen över godkända sökande hade förlängts med en längre period (se e-postmeddelandet av den 28 augusti 2007 vilket återges ovan i punkt 131), eller att det var brukligt att giltighetstiden för förteckningar över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov förlängdes med en längre period (se skrivelsen av den 19 oktober 2007), ska det uppmärksammas att eftersom beslutet om förlängning av giltighetstiden för den förteckning över godkända sökande i vilken sökandens namn förekom fattades av parlamentet i juni 2007, kunde det inte vara föremål för klagomålet. Det är således inte möjligt att kritisera ombudsmannen för att han inte utredde den frågan till följd av klagomålet. Dessutom framgår det inte att de frågor som sökanden tog upp i sin ovannämnda skriftväxling med ombudsmannen även hade berörts i kontakterna med parlamentet. Vad slutligen gäller sökandens vaga påståenden om att förteckningens giltighetstid skulle ha förlängts med en längre period för de sökande som ursprungligen godkänts i samma uttagningsprov och att det var brukligt att förlänga giltighetstiden för en förteckning över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov med en längre period, har detta inte styrkts. Följaktligen går det inte att kritisera ombudsmannen för att inte specifikt ha undersökt dessa påståenden. Därför kan anmärkningen om bristande omsorg vilken återges ovan i punkt 127 inte godtas.

134 Sökanden anser vidare att inspektionshandlingarna inte innehöll något bevis för att förteckningen över godkända sökande i vilken hennes namn var inskrivet hade distribuerats till parlamentets samtliga generaldirektorat och att ombudsmannen således felaktigt hade förlitat sig enbart på vad parlamentet hävdat härvidlag.

135 Parlamentet anförde i sitt yttrande av den 20 mars 2007 att förteckningarna över godkända sökande hade distribuerats till parlamentets samtliga generaldirektorat och att en sammanställning av gällande förteckningar och antalet godkända sökande som fanns att tillgå från varje förteckning årligen hade översänts till generaldirektoraten. Ombudsmannen uppgav vidare under sin undersökning att han önskade inspektera parlamentets handlingar i ärendet vad gällde den omständigheten att

”[p]arlamentet verka[de] hävda att den förteckning [över godkända sökande] i vilken [sökandens namn] lagts till (maj 2005) ha[de] översänts till alla generaldirektorat och att den även f[anns] i sammanställningen med gällande förteckningar som översänds varje år till generaldirektoraten”.

136 Sökanden har i sitt yttrande över parlamentets yttrande av den 20 mars 2007 hävdat att parlamentet inte har anfört någon omständighet som kan bekräfta dess påståenden om att förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade distribuerats inom dess generaldirektorat.

137 I punkt 2.4 i beslutet av den 22 oktober 2007 preciserade slutligen ombudsmannen att ”inspektionen av parlamentets handlingar i ärendet visar att … [sökandens] ansökan hade ställts till förfogande för parlamentets samtliga [generaldirektorat]”.

138 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan det konstateras att ombudsmannens uttalande i punkt 2.4 i beslutet av den 22 oktober 2007, såsom det återgetts ovan i punkt 137, inte åtföljs av någon som helst precis hänvisning till handlingar som gör det möjligt att styrka det och detta trots att sökanden i sina kommentarer till parlamentets yttrande, hade insisterat på att det var nödvändigt att parlamentets ståndpunkt stöddes av bevisning.

139 Ombudsmannen har inte i sina skrivelser till tribunalen lagt fram någon bevisning härvidlag. Han har inskränkt sig till att understryka att den skrivelse där han meddelade att en inspektion skulle äga rum tydligt angav att den avsåg de gällande förteckningar som översänts varje år till generaldirektoraten och att slutsatsen i punkt 2.4 i beslutet av den 22 oktober 2007 hade dragits med beaktande av inspektionens resultat och innebar att ”[a]llt [detta] således g[av] intryck av att [ombudsmannens] företrädare … vid den inspektion som de utförde, faktiskt hade sett handlingar som bekräftade att parlamentet hade underrättat sina avdelningar om att [s]ökanden hade lagts till i den berörda förteckningen [över godkända sökande]”.

140 Mot bakgrund av vad som konstaterats ovan, konstaterar tribunalen att ombudsmannen har brustit i sin omsorgsplikt i samband med undersökningen av huruvida parlamentet informerade parlamentets samtliga generaldirektorat om att sökande införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Den bristande omsorgen vid genomförandet av denna undersökning visas genom det faktum att ombudsmannen till stöd för den bedömning som punkt 2.4 i beslutet av den 22 oktober 2007 innehåller endast kan lägga fram ett antagande som bygger på handlingar i fråga om vilka han varken kan förklara karaktären eller innehållet.

Huruvida det är fråga om en tillräckligt klar överträdelse

141 Det framgår av det ovan anförda att ombudsmannen har handlat rättsstridigt i tre avseenden i samband med sin prövning av klagomålet.

142 För det första har ombudsmannen förvanskat innehållet i parlamentets yttrande (se punkt 102 ovan). Denna förvanskning som beror på bristande omsorg i utredningen av ärendet kan utgöra en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten som kan leda till skadeståndsansvar för unionen. Ombudsmannen förfogar nämligen inte över något utrymme för skönsmässig bedömning när han ska bilda sig en uppfattning om innehållet i en handling.

143 För det andra har ombudsmannen åsidosatt sin omsorgsplikt vid prövningen av parlamentets delgivning av informationen angående införandet av sökandens namn i förteckningen över godkända sökande till unionens övriga institutioner, organ och byråer. Han har nämligen inte visat att han fått fram, eller haft till sitt förfogande, de relevanta uppgifterna för att kunna veta huruvida förteckningen över godkända sökande i fråga hade överlämnats till unionens institutioner, organ och byråer mellan den 17 maj 2005 och den 14 maj 2007 (se punkt 109 ovan), eller när och hur detta skedde. Med

tillämpning av den rättspraxis som återgetts ovan i punkt 86, utgör detta åsidosättande av omsorgsplikten en tillräckligt klar överträdelse för att kunna ge upphov till skadeståndsansvar för unionen.

144 För det tredje har ombudsmannen åsidosatt sin omsorgsplikt vid prövningen av huruvida parlamentet överlämnande informationen om att sökanden hade införts i förteckningen över godkända sökande till sina generaldirektorat (se punkt 140 ovan). Han har nämligen inte utrett eller ens haft till sitt förfogande de relevanta uppgifterna för att kunna bedöma huruvida informationen överlämnats. Med tillämpning av den rättspraxis som återgetts ovan i punkt 86, utgör detta åsidosättande av omsorgsplikten en tillräckligt klar överträdelse för att kunna ge upphov till skadeståndsansvar för unionen.

145 Eftersom det rättsstridiga handlande som fastställts ovan i punkterna 142-144 kan ge upphov till skadeståndsansvar för unionen ska det faktum att de faktiska omständigheter som var upphovet till det rättsstridiga handlandet omklassificerats, såsom även utgörande åsidosättande av artikel 3.1 i beslut 94/262 och artiklarna 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna, inte påverka fastställandet av det rättsstridiga handlande som kan ge upphov till skadeståndsansvar för unionen.

Slutsats

146 Mot bakgrund av det ovan anförda, drar tribunalen slutsatsen att ombudsmannen vid tre tillfällen har åsidosatt sin omsorgsplikt efter det att klagomålet undersökts och att dessa åsidosättanden kan ge upphov till skadeståndsansvar för unionen.

c) Det rättsstridiga handlande som utgörs av åsidosättande av artikel 3.1 i beslut 94/262, artiklarna 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna samt av omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed i samband med beslutet av den 31 mars 2011.

147 Sökanden har i den första grundens andra del påstått att ombudsmannen har begått flera misstag i sin undersökning på eget initiativ som ger upphov till skadeståndsansvar för unionen.

148 Sökanden har inledningsvis kritiserat ombudsmannen för att inte ha kontrollerat sanningshalten i ett av parlamentets påståenden om innehållet i parlamentets officiella register.

149 Ombudsmannen har i punkterna 77 och 87 i beslutet av den 31 mars 2011, närmare redogjort för hur parlamentet uppgav att kommunikationen institutionerna emellan angående en särskild sökande i princip inte diarieförde i det officiella registret. Ombudsmannen ansåg inte att det fanns anledning att betvivla att den upplysningen var korrekt.

150 Sökanden anser att ombudsmannen inte kunde förlita sig på denna uppgift från parlamentet utan att kontrollera den. Enligt sökanden finns i normala fall all officiell skriftväxling mellan institutioner i det officiella registret och alla skrivelser som hon hade mottagit av parlamentet hade ett registreringsnummer med sin motsvarighet i det officiella registret och inte ett internt registreringsnummer.

151 Tribunalen anser härvidlag att den omständigheten att alla skrivelser som sökanden mottagit av parlamentet hade ett officiellt registreringsnummer inte utgör ett indicium som kan vederlägga att parlamentets påstående var sanningsenligt enligt vilket skriftväxlingen institutionerna emellan rörande en arbetssökande inte diarieförde i det officiella registret över korrespondens. Skriftväxlingen mellan institutioner och en arbetssökande är nämligen till sin natur officiell, medan så inte med nödvändighet är fallet vad gäller skriftväxlingen institutionerna emellan. Dessutom var föremålet för ombudsmannens undersökning på eget initiativ inte huruvida parlamentet höll lämpliga register över korrespondens, utan huruvida parlamentet hade översänt till unionens övriga institutioner, organ och byråer den

förteckning över godkända sökande, i vilken sökandens namn förekom. I och med att detta var föremålet för undersökningen, kunde parlamentets påstående om att det inte fanns några spår i det officiella registret över kommunikationen mellan institutionerna av en särskild arbetssökande vara potentiellt ofördelaktigt för parlamentet, vilket ökar dess trovärdighet. Mot bakgrund av dessa omständigheter bör det anses att sökanden inte i tillräcklig mån har kunnat styrka att ombudsmannen åsidosatte sin omsorgsplikt när han förlitade sig på parlamentets påstående att det inte förkom någon diarieföring av meddelandena mellan parlamentet och institutionerna avseende sökanden i det officiella registret över parlamentets korrespondens.

152 Denna slutsats kan inte vederläggas av den omständigheten att parlamentets praxis att inte diarieföra meddelandena mellan institutionerna avseende sökanden kan strida mot artikel 24 i kodexen. Denna praxis förenlighet med kodexen var nämligen inte föremål för ombudsmannens undersökning i förevarande fall och sökanden har inte inkommit med något klagomål till ombudsmannen i det avseendet. Dessutom kan frågan om förenlighet med kodexen inte vederlägga parlamentets uttalande om att ifrågavarande meddelanden inte infördes i ett register.

153 Sökanden har vidare kritiserat ombudsmannen för att han efter att ha inlett en undersökning på eget initiativ, vägrade att utreda den information som parlamentet erhållit av andra institutioner angående omnämnandet av hennes namn i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Härvidlag kan det noteras att det är utrett att sökanden under ombudsmannens undersökning på eget initiativ motsatte sig att undersökningen skulle fullföljas (se skrivelse av den 10 juli 2010).

154 I beslutet av den 31 mars 2011 fann ombudsmannen att det inte fanns anledning att bedriva någon undersökning med motiveringen att sökanden motsatte sig detta. Sedan ansåg han i samband med undersökningen på eget initiativ att han skulle kunna genomföra undersökningar ex officio utan sökandens medgivande, såvitt ett högre allmänt intresse krävde detta. Han bedömde emellertid att så inte var fallet i förvarande fall, eftersom han hade inlett en undersökning på eget initiativ främst med sökandens intresse i åtanke. Med beaktande av dessa omständigheter fann han att den ståndpunkt som sökanden intagit utgjorde hinder mot att fullfölja hans utredning och att det inte var lämpligt att fortsätta undersökningen (se punkterna 89–94 i beslutet av den 31 mars 2011).

155 Mot bakgrund av dessa skäl som framfördes i beslutet av den 31 mars 2011, ska det först och främst noteras att ombudsmannen inte var skyldig att, ex officio i samband med en undersökning på eget initiativ, upphöra med utredningen när en person som berördes av utredningen motsatte sig denna. Såsom sökanden har angett finns det ingen bestämmelse i beslut 94/262 eller i genomförandebestämmelserna som innebär att ombudsmannen måste erhålla ett medgivande från den person som anfört klagomål för att kunna utföra undersökningar vid unionens institutioner eller organ. Likaledes finns det ingen bestämmelse som ålägger ombudsmannen att inleda en undersökning på eget initiativ enbart när det motiveras av ett högre allmänt intresse.

156 Ombudsmannens skyldighet att utföra undersökningen omsorgsfullt ålägger honom emellertid att beakta samtliga relevanta omständigheter när han vidtar utredningsåtgärder. Bland dessa omständigheter kan nämnas de berörda personernas attityd och det allmänna intresset av undersökningen. Ombudsmannen har befogenhet att göra en skönsmässig bedömning vid avvägningen mellan dessa omständigheter i syfte att besluta om det finns anledning att fullfölja en undersökning eller ej.

157 I förevarande fall har sökanden inte bestritt vare sig den omständigheten att hon invänt mot att ombudsmannen skulle inleda en undersökning på eget initiativ, eller att undersökningen inte kunde motiveras av något allmänt intresse. Tribunalen anser inte att ombudsmannen på ett uppenbart och allvarligt sätt har missbedömt sin befogenhet att göra en skönsmässig bedömning vid undersökningar genom att anföra att sökanden invänt mot undersökningsåtgärderna för att avsluta undersökningen på eget initiativ. Genom att lägga ned denna undersökning som han inlett på eget initiativ utan att

undersöka huruvida parlamentet hade gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning i samband med delgivningen till sina avdelningar och unionens övriga institutioner, organ och byråer av att sökandens namn införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, avstod emellertid ombudsmannen från att via denna undersökning rätta till vissa misstag som han begått under undersökningen till följd av klagomålet och beslutet av den 22 oktober 2007. Ombudsmannen kan således inte göra gällande att han bedrev en undersökning på eget initiativ i syfte att befria unionen från dess skadeståndsansvar för de misstag som han begick under undersökningen till följd av klagomålet.

158 Såvitt sökanden har kritiserat ombudsmannen för att han inte undersökte det faktum att parlamentet inte hade konsulterat rådet (se punkt 96 i beslutet av den 31 mars 2011), kunde ombudsmannen likaledes motivera denna brist hos undersökningen med att sökanden motsatt sig dessa undersökningsåtgärder.

159 Slutligen finner tribunalen i vart fall att även om det skulle anses att ombudsmannen med orätt vägrade att bedriva undersökningen därför att sökanden motsatte sig den kunde sökanden, i enlighet med maximen *nemini licet venire contra factum proprium* (man får inte handla i strid med egna tidigare handlingar), inte längre åberopa detta misstag för att kräva skadestånd av unionen. Det ska nämligen slås fast att sökanden inte utan att motsäga sig själv kan begära ersättning för att ombudsmannen avstod från att bedriva en undersökning på eget initiativ när hon själv hade motsatt sig detta. Denna sistnämnda bedömning kan inte vederlägga att det var omöjligt för ombudsmannen att göra gällande att en undersökning bedrevs på hans eget initiativ i syfte att befria unionen från dess skadeståndsansvar för rättsstridigt handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till vid undersökningen till följd av klagomålet och beslutet av den 22 oktober 2007.

160 Av ovan angivna skäl ska alla anmärkningar som sökanden framfört i den andra delen av den första grunden underkännas och talan kan således inte bifallas på denna grund.

d) Slutsats

161 Efter analysen av den första grunden finner tribunalen att ombudsmannen har handlat rättsstridigt i tre avseenden som kan ge upphov till skadeståndsansvar för unionen såsom sammanfattats ovan i punkt 146.

2. Det rättsstridiga handlande som består i uppenbart felaktiga bedömningar

a) Inledning

162 I den andra grunden har sökanden väsentligen påstått att ombudsmannen har gjort sig skyldig till flera uppenbart oriktiga bedömningar i samband med besluten av den 22 oktober 2007 och den 31 mars 2011 som ger upphov till skadeståndsansvar för unionen. Ombudsmannen har bestritt att han begått dessa fel.

b) Citatet i beslutet av den 22 oktober 2007 från parlamentets yttrande

163 Sökanden har omklassificerat anmärkningen i punkt 102 ovan till att avse uppenbart oriktig bedömning. Av skäl som angetts ovan i punkterna 102 och 142, ger det rättsstridiga handlandet i fråga upphov till skadeståndsansvar för unionen.

c) Rättelsen av beslutet av den 22 oktober 2007

164 Sökanden anser att ombudsmannen har begått ett misstag, manipulerat och förvanskat de faktiska omständigheterna och gjort sig skyldig till brottet förfalskning och användning av falsk handling genom att den 29 juni 2010 rätta punkt 2.5 i beslutet av den 22 oktober 2007 utan att publicera någon rättelse.

165 Tribunalen understryker mot bakgrund av dessa anmärkningar först och främst att även om den är behörig att bedöma huruvida visst agerande från institutioners sida kan ge upphov till skadeståndsansvar för unionen, är den inte behörig att pröva huruvida detta agerande innebär att ett brott har begåtts. Följaktligen kan det påstående som betyder att tribunalen ska konstatera att ombudsmannen har gjort sig skyldig till brottet förfalskning och användning av falsk handling inte tas upp till sakprövning.

166 Tribunalen uppmärksammar därefter att ombudsmannen i sitt beslut av den 29 juni 2010, som var riktat till parlamentet och varav sökanden hade mottagit en kopia, uppgav att han måste korrigera beslutet av den 22 oktober 2007 med anledning av det fel som fanns i punkt 2.5 i beslutet och som förvanskade innehållet i parlamentets yttrande (se punkt 102 ovan). I beslutet av den 29 juni 2010 beskrevs således uttryckligen för sökanden och parlamentet vilken rättelse som skulle göras. Sökanden kan därför inte göra gällande att det skett en oberättigad redigering eller förfalskning av beslutet av den 22 oktober 2007.

167 Denna rättelse offentliggjordes sedan av ombudsmannen som publicerade beslutet av den 22 oktober 2007, i ändrad lydelse, vilket innehöll den ändring som antogs genom beslutet av den 29 juni 2010. Denna ändrade version av beslutet av den 22 oktober 2007 ersatte det ursprungliga felaktiga beslutet av den 22 oktober 2007. Sökanden informerades således helt öppet om ändringen i fråga.

168 Den uteblivna publiceringen av en rättelse utgör således inte ett misstag och än mindre en förfalskning av beslutet av den 22 oktober 2007. Sökandens invändning på denna punkt kan således inte godtas.

d) Huruvida förteckningen över godkända sökande ställdes till de övriga institutionernas förfogande

169 Sökanden har anfört att ombudsmannen inte erkände att det rörde sig om bristfällig handläggning när parlamentet inte publicerade hennes namn i *Europeiska unionens officiella tidning* i hennes egenskap av godkänd sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, trots att parlamentet den 25 februari 2003 hade godtagit ombudsmannens rekommendation att offentliggöra namnen på sökande som godkänts i uttagningsprov.

170 Tribunalen konstaterar att detta uteblivna offentliggörande inte uttryckligen påtalats av sökanden i klagomålet. Följaktligen kunde inte ombudsmannen, på grundval av detta klagomål, vara skyldig att undersöka huruvida parlamentet gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning i detta hänseende.

171 Till följd av en skriftlig fråga från tribunalen företedde vidare ombudsmannen den rekommendation som han hade riktat till parlamentet den 11 december 2002 och som rörde publiceringen i *Europeiska unionens officiella tidning* av namn på godkända sökande i uttagningsprov och den skrivelse från parlamentets ordförande av den 25 februari 2003 i vilken rekommendationen godtogs. Det framgår av den ovannämnda rekommendationen att denna avser uttagningsprov som ska äga rum efter det att den antagits och att sökandena måste underrättas i meddelandet om uttagningsprov om att namnen på godkända sökande kommer att offentliggöras.

172 Eftersom det uttagningsprov som sökanden deltog i hade offentliggjorts den 2 mars 1999 det vill säga innan parlamentet godtog den ovannämnda rekommendationen och meddelandet angående uttagningsprov EUR/A/151/98 inte angav att namnen på godkända sökande skulle offentliggöras, kunde inte ombudsmannen ha kritiserat parlamentet för att det inte höll sig till hans rekommendation som det hade godtagit den 25 februari 2003. Om ombudsmannen hade ansett att parlamentet gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning genom att inte publicera sökandens namn i *Europeiska unionens officiella tidning* efter det att det införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, skulle han inte ha säkerställt iakttagandet av ett av de krav som återges i hans rekommendation, nämligen att alla sökande måste underrättas i meddelandet om uttagningsprov om att namnen på godkända sökande kommer att offentliggöras.

173 Slutligen noterar tribunalen att namnen på de 22 övriga godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 för övrigt inte publicerades i *Europeiska unionens officiella tidning*. Inget argument har framförts av sökanden som motiverar att hon ska komma i åtnjutande av mer publicitet än de 22 övriga godkända sökande. Under dessa förhållanden innebar såväl principen om likabehandling som den rättvisa behandling som sökanden själv har krävt i sitt klagomål att den förteckning över godkända sökande i detta uttagningsprov i vilken sökandens namn fanns inskrivet, precis som namnen på de övriga godkända sökandena i uttagningsprovet, inte publicerades i *Europeiska unionens officiella tidning*.

174 Av ovan angivna skäl finner tribunalen att det inte var med orätt som ombudsmannen ansåg att parlamentet inte gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning genom att inte publicera sökandens namn i *Europeiska unionens officiella tidning* i hennes egenskap av godkänd sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

175 Sökanden anser vidare att ombudsmannen har begått flera misstag genom att grunda sig på poolingdokumentet av den 14 maj 2007 för att visa att unionens övriga institutioner och organ hade fått tillgång till informationen att sökanden stod till förfogande.

176 Först och främst anser sökanden att ombudsmannen begick ett misstag när han inte kontrollerade huruvida det fanns grund för parlamentets påstående om att poolingdokumentet av den 14 maj 2007 var konfidentiellt. Enligt sökanden var denna handling inte konfidentiell.

177 Härvidlag bör uppmärksammas att ombudsmannen fick tillgång till den fullständiga versionen av poolingdokumentet av den 14 maj 2007 i samband med sin undersökning [se inspektionsrapporten]. Parlamentet begärde emellertid att detta dokument skulle betraktas som konfidentiellt, vilket ombudsmannen godtog. Sökanden fick således inte tillgång till nämnda dokument under det administrativa förfarande som utmynnade i besluten av den 22 oktober 2007 och den 31 mars 2011. Under förevarande rättsliga förfarande har ombudsmannen emellertid inkommit med en version av poolingdokumentet av den 14 maj 2007 varav vissa delar har dolts.

178 Enligt artikel 13.3 i genomförandebestämmelserna ska den person som lämnat in klagomålet inte ha tillgång till handlingar som erhållits genom inspektionen när dessa betecknats som konfidentiella gentemot ombudsmannen. Artikel 10.1 i genomförandebestämmelserna föreskriver att ombudsmannen ska behandla klagomålet konfidentiellt om den person som lämnat in klagomålet begär det. Det föreskrivs inte något undantag eller specifikt förfarande i dessa bestämmelser för att kontrollera huruvida ansökningarna om konfidentiell behandling är välgrundade.

179 Mot bakgrund av det ovan anförda ankommer det inte på ombudsmannen att ifrågasätta ansökningar från institutioners sida om konfidentiell behandling av vissa handlingar eller viss information angående personer som lämnar in klagomål på samma sätt som det inte ankom på ombudsmannen att ifrågasätta en klagande persons ansökan om konfidentiell behandling av klagomålet.

180 Följaktligen har ombudsmannen inte begått något misstag genom att inte ifrågasätta ansökan om konfidentiell behandling av parlamentets handlingar.

181 När ombudsmannen i ett beslut grundar sin bedömning på konfidentiella uppgifter och en klagande ifrågasätter att detta beslut är lagenligt vid unionsdomstolen, kan emellertid inte ombudsmannen med framgång invända mot klagandens anmärkningar genom att åberopa skäl som grundas på konfidentiella uppgifter som varken klaganden eller domstolen har tillgång till. Om ombudsmannen delvis, eller helt och hållet, motsätter sig utlämning av uppgifterna och bevisningen i fråga, ska domstolen nämligen göra sin laglighetsprövning av den angripna rättsakten på grundval av de uppgifter som har lämnats ut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, REU, EU:C:2013:518, punkt 127).

182 Vidare anser sökanden att ombudsmannen begick ett misstag när han grundande sin bedömning i beslutet av den 22 oktober 2007 på poolingdokumentet av den 14 maj 2007, då detta dokument inte visar att den information som det innehåller ställdes till förfogande för unionens samtliga institutioner, organ och byråer före eller efter den 14 maj 2007.

183 I denna anmärkning har sökanden endast ånyo påtalat det påstådda rättsstridiga handlande som nämnts ovan i punkt 103 och omklassificerat det till en uppenbart oriktig bedömning. Av ovan i punkt 104 och följande punkter angivna skäl finner tribunalen att ombudsmannen gjorde sig skyldig till rättsstridigt handlande när han grundade sig på poolingdokumentet av den 14 maj 2007 för att betrakta som styrkt att parlamentet vederbörligen hade underrättat unionens övriga institutioner, organ och byråer om att sökandens namn inskrivits i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

184 Sökanden har även kritiserat ombudsmannen för att felaktigt ha försökt kontrollera hos unionens övriga institutioner, organ och byråer om förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade översänts till dem när han själv inte hade fått kännedom om den i sin egenskap av institution.

185 Vad angår undersökningen till följd av klagomålet, kan det inte anses att ombudsmannen begick ett misstag när han hörde sig för hos parlamentet om förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade översänts till unionens övriga institutioner, organ och byråer. Det ska nämligen först noteras att de utredningar som ägde rum gjordes efter klagomålet och rekryteringen av tjänstemän till ombudsmannens avdelningar utgör två skilda uppdrag för ombudsmannen och att det inte går att koppla ihop klagomål som han undersöker med ett uteblivet överlämnande av relevant information för rekrytering, det vill säga i detta fall att sökanden införts i en förteckning över godkända sökande i ett uttagningsprov. Därefter ska det i vart fall erinras om att ombudsmannen förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller det sätt på vilket han avser att bedriva sin undersökning och att hans val att börja sin undersökning med en inspektion hos parlamentet inte överskrider gränserna för detta utrymme för skönsmässig bedömning.

186 Vad angår ombudsmannens undersökning på eget initiativ, kan han inte kritiseras för att ha bedrivit sin undersökning utan att först kontrollera om han i sin egenskap av unionsorgan inte hade mottagit parlamentets information om att sökandens namn var inskrivet i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Utöver det faktum att ombudsmannen åtnjuter ett utrymme för skönsmässig bedömning när han organiserar sina undersökningar och därför kan välja vilken relevant aspekt han ska inspektera i första hand, ska det uppmärksammas att även om ombudsmannen hade mottagit informationen, detta inte med nödvändighet skulle ha varit tillräckligt för att visa att unionens övriga institutioner, organ och byråer också hade mottagit den informationen. Sökandens anmärkning som sammanfattats ovan i punkt 184 kan således inte godtas.

187 Sökanden har också gjort gällande att den omständigheten att ombudsmannen i beslutet av den 22 oktober 2007 uppgav att inspektionen hade bekräftat att hennes curriculum vitae hade översänts till rådet och att han därvid underlät att precisera att översändandet skett med anledning av en begäran från henne, visar att rådet inte förfogade över någon information om förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, fastän det var medorganisatör av uttagningsprovet. Sökanden har även hävdat att det faktum att hon fått ett negativt svar på sin ansökan om anställning vid Europeiska revisionsrätten innebar att denna inte förfogade över informationen i förteckningen. Slutligen har hon åberopat sin skriftväxling med EPSO år 2007 och hon anser att det inte var möjligt att härav dra slutsatsen att hennes namn hade skrivits in i EPSO:s förteckning före den 26 april 2007. Sökanden har kritiserat ombudsmannen för att han inte åberopade de upplysningar härrörande från EPSO som hon vidarebefordrat till honom, mot parlamentets påståenden som grundades på poolingdokumentet av den 14 maj 2007.

188 Dessa överväganden från sökandens sida stöder hennes anmärkning som grundas på avsaknaden av bevis för att informationen om att hennes namn hade införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade ställts till förfogande för unionens övriga institutioner, organ och byråer, vilket fått till konsekvens att ombudsmannens bedömning i det avseendet blivit oriktig i beslutet av den 22 oktober 2007. I och med att tribunalen finner att ombudsmannen har gjort sig skyldig till ett rättsstridigt handlande härvidlag (se punkt 104 och följande punkter ovan), påverkar dessa överväganden inte utgången i målet. Tribunalen påpekar emellertid att den omständigheten att rådet begärde att få sökandens curriculum vitae inte bevisar något vad angår frågan huruvida förteckningen över godkända sökande i vilken sökanden var inskriven ställts till rådets förfogande. Att revisionsrätten besvarade sökandens ansökan med att det inte fanns några lediga tjänster utlysta som passade in på hennes ansökan, ger inte heller någon upplysning om huruvida förteckningen över godkända sökande i vilken sökandens namn var inskrivet hade ställts till revisionsrättens förfogande.

189 Såvitt sökanden anser att ombudsmannen begick ett misstag när han inte i sin undersökning på eget initiativ utredde huruvida förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade vidarebefordrats, sammanfaller denna anmärkning med den som prövats i punkt 153 och följande punkter.

e) Punkt 2.2 i beslutet av den 22 oktober 2007

190 Sökanden anser att ombudsmannen begick ett misstag när han i sin skrivelse av den 1 oktober 2008 uppgav att han bekräftade ”på nytt att punkt 2.2 i [hans] beslut [grundades] på parlamentets konstaterande i yttrandet av den 20 mars 2007 att förteckningen [över godkända sökande] i EUR/A/151/98 [hade] distribuerats till alla [generaldirektorat]”. Enligt sökanden angav ombudsmannen på så sätt att han inte grundade sig på undersökningshandlingarna när han drog slutsatsen utan enbart på parlamentets påståenden.

191 Denna anmärkning från sökandens sida kan inte vinna framgång eftersom, enligt vad ombudsmannen uppgav i punkt 2.2 i beslutet av den 22 oktober 2007, han endast redogjorde för parlamentets ståndpunkt, utan att begå något fel. Han bedömde inte ståndpunkten på denna punkt. Såvitt sökanden har bestritt avsaknaden av bevis för att förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade överlämnats till parlamentets samtliga generaldirektorat, kan det däremot anföras att denna anmärkning sammanfaller med den som har prövats ovan i punkt 134 och följande punkter och att det var med rätta som sökanden hävdade att det saknades bevis för denna delgivning.

f) Giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande

192 För det första anser sökanden att ombudsmannen begick ett misstag i punkt 2.6 i beslutet av den 22 oktober 2007 när han fann att valet av dag för utgången av giltighetstiden för en förteckning över godkända sökande är ett beslut som hänför sig till tillsättningsmyndighetens utrymme för skönsmässig bedömning. Enligt sökanden tillerkänner tjänsteföreskrifterna inte tillsättningsmyndigheten en sådan befogenhet.

193 Tribunalen anser härvidlag att det framgår av artikel 29 jämförd med artikel 30 i tjänsteföreskrifterna att det ankommer på tillsättningsmyndigheten att bestämma hur länge en förteckning över godkända sökande i ett uttagningsprov ska gälla. Tillsättningsmyndigheten har härvidlag ett stort utrymme för skönsmässig bedömning som måste utövas med iakttagande av allmänna principer som principen om likabehandling och motiveringsskyldigheten. Ombudsmannen begick därför inte något misstag när han ansåg att valet av dag för utgången av giltighetstiden för en sådan förteckning var ett beslut som ingick i förvaltningens befogenhet att göra en skönsmässig bedömning.

194 Sökanden har vidare kritiserat ombudsmannen för att ha begått ett misstag genom att inte slå fast att parlamentets beslut att förlänga giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i vilken sökandens namn förekom var bristfälligt motiverat. Tribunalen konstaterar att parlamentet i sin skrivelse av den 17 juli 2007 angav att förlängningen hade beviljats för att låta ombudsmannen slutföra sin undersökning. Sökandens anmärkning saknar därför fog och kan inte godtas.

195 Sökanden anser även att ombudsmannen begick ett misstag när han inte, efter det att giltighetstiden för hennes namns medtagande i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade förlängts, utredde den diskriminering som hon utsatts för i förhållande till de övriga godkända sökandena i uttagningsprovet vad gällde den tid under vilken deras namn fanns inskrivna i förteckningen. Tribunalen konstaterar att den anmärkningen redan framförts inom ramen för den första grunden. Av ovan i punkt 127 och följande punkter angivna skäl ska den underkännas.

196 Sökanden anser vidare att ombudsmannen begick ett misstag när han inte vidtog några åtgärder med anledning av hennes skrivelse av den 19 oktober 2007 i vilken hon hade angett att ”det faktum att [giltighetstiden för] förteckningen [över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98] förlängdes med endast [tre] månader (av vilka [två] under semesterperioden) [bekräftade] den diskriminering [som hon var utsatt för] sedan några år tillbaka, då det [va]r brukligt att förlänga giltighetstiden [för förteckningar över godkända sökande i allmänna uttagningsprov] med en mycket längre period för att på så sätt låta både godkända sökande och de olika institutionerna dra nytta av dem”. Tribunalen anser här först och främst att det, med tanke på den korta tid som förflöt mellan författandet av denna skrivelse och beslutet av den 22 oktober 2007, inte med säkerhet kan fastställas att ombudsmannen fått kännedom om denna skrivelse innan han fattade beslutet. Eftersom den fråga om diskriminering som togs upp i skrivelsen hör samman med förlängningen av giltighetstiden för förteckningar över godkända sökande, kunde den i vart fall inte med giltig verkan formuleras förrän efter det att giltighetstiden för den förteckning i vilken sökandens namn var inskrivet faktiskt hade förlängts (se punkt 132 ovan). Följaktligen rör det sig om en ny anmärkning som kan motivera ett nytt klagomål men inte en utvidgning av föremålet för undersökningen till följd av klagomålet. Ombudsmannen har således inte begått något misstag genom att med anledning av klagomålet utreda denna påstådda diskriminering.

197 Sökanden anser dessutom att ombudsmannen begick ett misstag i beslutet av den 31 mars 2011 när han fann att parlamentet inte hade diskriminerat henne i förhållande till de övriga godkända sökandena i uttagningsprov EUR/A/151/98, vad gällde fastställandet av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprovet. Enligt henne hade till skillnad mot de namn som skrivits in år 2001 i den förteckning vars giltighetstid gick ut år 2007, hennes namn inte skrivits in förrän år 2005.

198 Det ska här erinras om att principen om likabehandling innebär att jämförbara situationer inte ska behandlas på olika sätt, om det inte finns någon saklig grund för en särbehandling (dom av den 19 oktober 1977, Ruckdeschel m.fl., 117/76 och 16/77, REG, EU:C:1977:160, punkt 7, dom av den 16 oktober 1980, Hochstrass/EG-domstolen, 147/79, REG, EU:C:1980:238, punkt 7, och dom av den 26 september 1990, Beltrante m.fl./rådet, T-48/89, REG, EU:T:1990:50, punkt 34). Det framgår således att principen om likabehandling har åsidosatts när två personkategorier, vilka befinner sig i faktiska och rättsliga situationer som inte uppvisar några väsentliga skillnader, behandlas olika och när olika situationer behandlas lika (dom av den 16 april 1997, Kuchlenz-Winter/kommissionen, T-66/95, REG, EU:T:1997:56, punkt 55). För att en skillnad i behandling ska kunna vara förenlig med icke-diskrimineringsprincipen ska den vara motiverad på grundval av objektiva och rimliga kriterier och skillnaden ska stå i rimlig proportion till det mål som eftersträvas genom denna åtskillnad (dom av den 2 mars 2004, Di Marzio/kommissionen, T-14/03, REGP, EU:T:2004:59, punkt 83).

199 I förevarande fall hade förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 upprättats den 12 januari 2001. I förteckningen skrevs ursprungligen in namnen på 22 godkända sökande. Såsom har nämnts ovan i punkt 113, anställdes emellertid alla de 22 ursprungligen godkända sökandena i detta uttagningsprov före den 31 december 2002, utom en som rekryterades den 1 juni 2003. Alla dessa ursprungligen godkända sökande åtnjöt således åtminstone en inskrivningstid i denna förteckning över godkända sökande på två år, fyra månader och tjugo dagar.

200 Sökanden ingick ursprungligen inte bland godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 vilkas namn hade införts i förteckningen över godkända sökande i det uttagningsprov som upprättats den 12 januari 2001 och hon bestred detta med framgång vid tribunalen (dom Staelen/parlamentet, punkt 6 ovan, EU:T:2003:52). Den 17 maj 2005, skrevs sökandens namn in i förteckningen. I en skrivelse av den 19 maj 2005 underrättade parlamentet sökanden om att hennes namn hade skrivits in i denna förteckning, att hon var den enda godkända sökande vars namn fanns kvar på samma förteckning och att förteckningen i fråga skulle gälla till och med den 1 juni 2007. Den 6 juni 2007 informerades emellertid sökanden om att parlamentets generalsekreterare hade begärt att förfarandet för förlängning av giltighetstiden för förteckningen i fråga till och med den 31 augusti 2007 skulle inledas. Den 17 juli 2007 underrättades sökanden om att ett beslut att förlänga den berörda förteckningens giltighetstid till och med den 31 augusti 2007 hade fattats. Sökanden namn var således inskrivet i den ifrågavarande förteckningen över godkända sökande under två år, tre månader och fjorton dagar.

201 Följaktligen var sökandens namn inskrivet i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 under en kortare tid än vad som gällde de övriga godkända sökandena i uttagningsprov EUR/A/151/98.

202 I beslutet av den 31 mars 2011 fann ombudsmannen att det inte rörde sig om någon bristfällig handläggning, vad den skillnad angick som sökanden påstått föreligga mellan giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i vilken hon hade haft förmånen att vara inskriven och den giltighetstid under vilken de övriga godkända sökandena i uttagningsprovet haft förmånen att vara inskrivna. Ombudsmannens motivering var att parlamentet hade förklarat för ombudsmannen att dessa andra godkända sökande hade rekryterats under de två år som förflutit efter offentliggörandet av förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, medan sökandens namn hade varit inskrivet i denna förteckning under något mer än två år, det vill säga en längre period än den period under vilken namnen på de övriga godkända sökande varit inskrivna i förteckningen och att parlamentets förklaring var övertygande.

203 Mot bakgrund av de faktiska omständigheter som redogjorts för i punkterna 199–201 ovan, var parlamentets förklaring felaktig och ombudsmannen kunde inte på grundval av denna förklaring anse att det härvidlag inte rörde sig om bristfällig handläggning från parlamentets sida.

204 Den omständigheten att en förklaring som en institution ger till ombudsmannen under en undersökning kan förefalla övertygande befriar inte ombudsmannen från hans ansvar att försäkra sig om att de faktiska omständigheter på vilka denna förklaring bygger, visar sig överensstämma med verkligheten då denna förklaring utgör den enda grundvalen för hans konstaterande att det inte förekommit någon bristfällig handläggning från denna institutions sida.

205 Ombudsmannen har således inte agerat med den omsorg som krävs när han har slagit fast att parlamentet inte gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning, genom att förlita sig på parlamentets förklaringar angående rekryteringen av de 22 ursprungligen godkända sökandena i uttagningsprov EUR/A/151/98, utan att ha erhållit tillräckligt med uppgifter som vittnar om tidpunkten för rekrytering av var och en av dessa godkända sökande och dessa förklaringar har visat sig vara grundlösa. Denna bristande omsorg kan ge upphov till skadeståndsansvar för unionen med anledning av ombudsmannens agerande (se punkterna 84–86 ovan).

g) Förstöring av sökandens handlingar i ärendet

206 Sökanden anser väsentligen att ombudsmannen har begått misstag under sina undersökningar genom att inte motsätta sig att parlamentet förstörde sökandens handlingar i ärendet och genom att anse att det inte var nödvändigt att kontrollera huruvida parlamentet hade rätt att förstöra inte endast de personliga uppgifter som fanns i hennes handlingar i ärendet utan även handlingarna i dess helhet.

207 Tribunalen noterar i detta hänseende att sökanden den 15 oktober 2007 mottog en skrivelse från generaldirektören för parlamentets generaldirektoratet för personal i vilken hon informerades om att giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade gått ut den 31 augusti 2007 och att, om hon så önskade, kunde hennes ansökningshandlingar sparas under en period av två och ett halvt år, för det fall en tvist skulle uppkomma angående uttagningsprovet. I enlighet med artiklarna 2 och 4 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, vilka gällde för anordnandet av uttagningsprov EUR/A/151/98, innehöll ansökningshandlingarna det formulär som skulle fyllas i av den person som önskade ansöka om att delta i ett uttagningsprov samt de kompletterande handlingar och upplysningar som bifogades dem. Den 19 oktober 2007 informerade sökanden ombudsmannen om innehållet i skrivelsen av den 15 oktober 2007. I mars 2010, förstörde parlamentet sökandens alla handlingar angående uttagningsprovet, det vill säga inte endast ansökningarna utan även de handlingar som tillkommit efter det att hon godtagits för att göra uttagningsprovet. Den 29 juli 2010 inledde ombudsmannen sin undersökning på eget initiativ. I punkt 86 i beslutet av den 31 mars 2011 angav ombudsmannen följande:

”Parlamentet ha[de] ansett att det var förenligt med deras allmänna politik på området att förstöra dessa handlingar och att det varit nödvändigt för att fullgöra dess allmänna skyldigheter som följer av bestämmelserna om uppgiftsskydd. Parlamentet ha[de] tillhandahållit en kopia av de ifrågavarande bestämmelserna av vilken det framg[ick] att uppgifter rörande sökande som inte blivit anställda sk[ulle] förstöras två och ett halvt år efter det att giltighetstiden för reservförteckningen i fråga ha[de] gått ut. Parlamentet ha[de] dessutom förklarat varför det inte inskränkte sig till att förstöra de personliga uppgifter rörande en sökande som fanns i handlingarna, utan förstörde alla handlingarna i ärendet. Ombudsmannen [fann] att det sätt på vilket parlamentet behandlat sökandens handlingar [föreföll] vara förenligt med det normala tillvägagångssättet i sådana fall, det vill säga att förstöra de ifrågavarande handlingarna två och ett halvt år efter det att giltighetstiden gått ut för reservförteckningen i fråga. Han ans[åg] att det inte f[anns] anledning att pröva i förevarande ärende, huruvida parlamentet ha[de] agerat på ett korrekt sätt när det inte endast förstörde den klagande personens personliga uppgifter, utan alla handlingar i ärendet. Det som i realiteten va[r] relevant för detta fall var[r] att det framg[ick] av den information som parlamentet tillhandahållit att det inte [innehade] någon kopia av de tidigare existerande skrivelserna och e-postmeddelandena med

information till unionens övriga institutioner och organ om att den klagande personens namn ha[de] lagts till i reservförteckningen i fråga. Det f[anns] inte något som tyd[de] på att parlamentet förstört handlingarna för att undanröja bevis.”

208 Sökanden har kritiserat ombudsmannen för att han inte motsatte sig att parlamentet förstörde hennes handlingar i ärendet, eftersom förstöringen enligt henne gjort det omöjligt att slutföra ombudsmannens undersökning på eget initiativ.

209 Tribunalen konstaterar att det av handlingarna i förevarande mål inte framgår att sökanden skulle ha motsatt sig att hennes handlingar i ärendet förstördes, fastän hon hade kunnat göra det. Dessutom underrättades ombudsmannen i skrivelsen av den 19 oktober 2007 endast om att sökandens ansökningshandlingar och inte om att alla handlingar i ärendet hade förstörts. Med hänsyn till innehållet i ansökningshandlingar har sökanden inte förklarat i vilken mån dessa kunde var till någon nytta för att visa att förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 hade överlämnats till unionens övriga institutioner, organ och byråer. Med tanke på innehållet i dessa handlingar och på att sökanden inte har visat att de var relevanta samt den omständigheten att det inte har styrkts att ombudsmannen visste att alla sökandens handlingar i ärendet och inte enbart hennes ansökningshandlingar skulle förstöras, kan han inte kritiseras för att inte ha motsatt sig att de förstördes.

210 Sökanden har i vart fall inte rent teoretiskt visat att enbart hennes handlingar i ärendet hos parlamentet skulle kunna visa att unionens övriga institutioner, organ och byråer hade informerats om att hennes namn hade skrivits in i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Såsom ombudsmannen har angett fanns andra informationskällor att tillgå, bland annat hos rådet. Sökanden har emellertid motsatt sig ombudsmannens undersökningar hos unionens övriga institutioner, organ och byråer (se punkt 153 och följande punkter ovan). Med beaktande av ombudsmannens utrymme för skönsmässig bedömning vid planeringen av sina undersökningar och studier av andra möjliga informationskällor, räcker inte ombudsmannens uteblivna invändning mot att parlamentet förstörde sökandens handlingar för att visa att ombudsmannens handlat rättsstridigt.

211 Vidare anser sökanden att ombudsmannen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när han ansåg att det inte var nödvändigt att kontrollera huruvida parlamentet hade rätt att förstöra alla hennes handlingar i ärendet fastän det var uppenbart att det var otillåtet.

212 Med tanke på föremålet för ombudsmannens undersökning på eget initiativ var det utan att begå något misstag som han fann att det inte var viktigt att utreda parlamentets förstöring av sökandens handlingar i ärendet i deras helhet. Såsom framgår av punkt 43 i beslutet av den 31 mars 2011 hade nämligen ombudsmannens undersökning på eget initiativ till syfte att informera unionens övriga institutioner, organ och byråer om att sökandens namn införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, om förteckningens giltighetstid och om att sökanden och de övriga godkända sökande i detta uttagningsprov varit föremål för likabehandling vad angår giltighetstiden för denna förteckning.

213 Ombudsmannen hade således rätt att i samband med sin undersökning på eget initiativ avstå från att utreda huruvida det var med rätta som parlamentet förstörde samtliga sökandens handlingar i ärendet.

214 Såvitt sökanden vidare specifikt har kritiserat ombudsmannen för att han inte utredde den rättsstridiga förstöringen av hennes personliga uppgifter hade sökanden, såsom ombudsmannen påpekat i dupliken, inte formulerat någon sådan anmärkning på stadiet för ansökan. Det framgår av artikel 44.1 c jämförd med artikel 48.2 i tribunalens rättegångsregler att ansökan genom vilken talan anhängiggjorts ska innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna, och att nya grunder inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. En grund som utgör en utvidgning av en grund som tidigare – direkt eller underförstått – har åberopats i ansökan och som har ett nära

samband med denna kan emellertid prövas i sak (se dom av den 14 mars 2007, Aluminium Silicon Mill Products/rådet, T–107/04, REG, EU:T:2007:85, punkt 60 och där angiven rättspraxis). I förevarande mål utgör anmärkningen inte någon utvidgning av en anmärkning som redan framförts. Denna del av grunden kan följaktligen inte tas upp till prövning.

215 Under de undersökningar som genomfördes i detta fall av ombudsmannen framförde sökanden dock aldrig något sådant klagomål till denne. I sin skrivelse av den 19 oktober 2007 invände sökanden inte mot att hennes ansökningshandlingar skulle förstöras, såsom meddelats i en skrivelse från parlamentet av den 15 oktober 2007. Efter beslutet av den 22 oktober 2007 och under ombudsmannens undersökning på eget initiativ klagade sökanden inte heller hos ombudsmannen över denna rättsstridiga åtgärd. Det kan således inte läggas ombudsmannen till last att han inte undersökte den frågan.

h) Svaret på skrivelsen av den 15 maj 2007

216 Sökanden har kritiserat ombudsmannen för att han ignorerade det faktum att parlamentet inte hade besvarat hennes skrivelse av den 15 maj 2007 i vilken hon begärde förlängning av giltighetstiden för den ifrågavarande förteckningen över godkända sökande.

217 Det är härvidlag tillräckligt att konstatera att parlamentet i skrivelsen av den 6 juni 2007 uttryckligen uppgav att denna skrivelse var ett svar på sökandens skrivelse av den 15 maj 2007. Dessutom tog ombudsmannen uttryckligen upp frågan om svaret på skrivelsen av den 15 maj 2007 i punkt 81 i beslutet av den 31 mars 2011. Ombudsmannen kan således inte klandras för att han ignorerade föremålet för parlamentets svar på skrivelsen av den 15 maj 2007. Slutligen ska det framhållas att sökanden beviljades en förlängning av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande till och med den 31 augusti 2007.

218 Härav följer att anmärkningen om ombudsmannens bristande beaktande av att parlamentet inte hade besvarat sökandens skrivelse av den 15 maj 2007 ska underkännas.

i) Bristande utredning av parlamentets ovilja att anställa sökanden

219 Sökanden har anmärkt på att ombudsmannen underlät att utreda parlamentets ovilja att anställa henne.

220 Det ska påpekas att sökanden uppgav i klagomålet att eftersom hon var den enda godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 vars namn hade införts i förteckningen över godkända sökande i det uttagningsprovet som inte hade blivit anställd, drog hon slutsatsen att hon varit offer för ett hämndlystet agerande inom parlamentet. Hon preciserade att vänner som var tjänstemän och arbetade i andra unionsinstitutioner, vilkas namn hon av sekretesskäl inte kunde nämna, hade bekräftat hennes misstankar.

221 Ombudsmannen beslutade med anledning av klagomålet att undersöka handläggningen av sökandens handlingar i ärendet efter det att hennes namn införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 och huruvida sökanden behandlats rättvist i samband med tillsättningen av en tjänst inom unionsinstitutionerna.

222 Detta tillvägagångssätt är inte rättsstridigt. I och med att påståendet, att parlamentets agerande var ett uttryck för hämndlystnad, bygger på en slutsats och påståenden från oidentifierbara källor, var det viktigt för honom att göra undersökningar angående slutsatsens ursprung. Ombudsmannen gjorde detta när han fastställde föremålet för undersökningen till följd av klagomålet.

j) Slutsats

223 Det framgår av prövningen av den andra grunden att utöver det rättsstridiga handlande som fastställts inom ramen för den första grunden brast ombudsmannen i omsorg genom att enbart förlita sig på ett påstående från parlamentet angående hur länge godkända sökande står inskrivna i förteckningen över godkända sökande (se punkt 205 ovan). Denna brist på omsorg fick den konsekvensen att ombudsmannen felaktigt betraktade vissa faktiska omständigheter som klarlagda och därför felaktigt drog slutsatsen att det inte rörde sig om bristfällig handläggning från parlamentets sida. Talan ska således vinna bifall vad avser denna grund.

3. Det rättsstridiga handlande som utgörs av ombudsmannens brist på opartiskhet, objektivitet och oberoende samt hans onda tro och maktmissbruk

224 I den tredje grunden har sökanden påstått att ombudsmannen inom ramen för de undersökningar som är i fråga i detta fall, har visat prov på bristande opartiskhet, objektivitet och oberoende samt varit i ond tro och gjort sig skyldig till maktmissbruk.

225 För det första har sökanden frågat sig huruvida samarbetsavtalet av den 15 mars 2006 mellan parlamentet och ombudsmannen (nedan kallat samarbetsavtalet) var lagenligt och om detta avtals inverkan på den oberoende och objektiva behandlingen av klagomålet.

226 Tribunalen finner att sökanden inte med tillräcklig precision har redogjort för innebörden i sin anmärkning. Att hon frågar sig något räcker inte i sig för att förklara varför hon anser att ombudsmannen inte är oberoende i förhållande till parlamentet.

227 Sökandens enda precisa påstående som rör samarbetsavtalet är påståendet att ombudsmannen inte varit så oberoende som krävs med anledning av det stöd som han erhöll i sin ämbetsutövning från parlamentets juridiska avdelnings sida enligt samarbetsavtalet.

228 I artikel 8 i samarbetsavtalet föreskrivs det förvisso en möjlighet till rättsligt samarbete mellan ombudsmannen och parlamentet. Sökanden har emellertid inte lagt fram ens en antydan till bevis för att ombudsmannen använde sig av den möjligheten i förevarande fall. I synnerhet har hon inte lagt fram något indicium på att ombudsmannen i utövandet av sina undersökningsbefogenheter erhållit stöd från parlamentets rättstjänst. Sökandens invändning att ombudsmannen inte varit så oberoende som krävs med anledning av det nämnda avtalet saknar således fog och den kan därmed inte godtas.

229 För det andra anser sökanden att ombudsmannens onda tro och vilja att skydda parlamentet följer såväl av skrivelsen av den 1 oktober 2008 som av skrivelsen av den 10 mars 2010 i vilka punkt 2.5 i beslutet av den 22 oktober 2007 citeras med undantag av det felaktiga avsnitt enligt vilket parlamentet redan hade angett i sitt yttrande att den förteckning över godkända sökande som angav att sökanden var disponibel hade ställts till förfogande för andra institutioner.

230 Det bör här erinras om att ombudsmannen med orätt uppgav i beslutet av den 22 oktober 2007 att det framgick av parlamentets yttrande att förteckningen över godkända sökande i vilken sökandens namn förekom hade ställts till förfogande för andra institutioner (se punkt 102 ovan). De utelämnanden i skrivelserna av den 1 oktober 2008 och den 10 mars 2010 som sökanden påtalat var dock inte några dolda utelämnanden eftersom utelämnandet i citatet har ersatts av punkter. Slutligen har ombudsmannen i de två skrivelserna erinrat om innehållet i sin bedömning vilken återges i punkt 2.5 i beslutet av den 22 oktober 2007 såvitt den rör inspektionen och inte parlamentets yttrande. Mot bakgrund av dessa omständigheter visar de utelämnanden som sökanden påtalat inte att ombudsmannen handlat i ond tro eller varit partisk.

231 För det tredje anser sökanden att det utgör ett indicium på subjektivitet och på ett hemligt samförstånd att ombudsmannen aldrig krävde att parlamentet skulle lägga fram bevis för att den förteckning över godkända sökande i vilken sökandens namn förekom hade ställts till de övriga unionsinstitutionernas förfogande och att han nöjde sig med poolingdokumentet av den 14 maj 2007. Den omständigheten att ombudsmannen inte på ett korrekt sätt utförde sin undersökning vad angår bevisen för att förteckningen hade överlämnats till unionens övriga institutioner, organ och byråer (se punkt 103 och följande punkter ovan), utgör emellertid inte i sig ett indicium på subjektivitet eller hemligt samförstånd mellan parlamentet och ombudsmannen. Sökanden har inte visat att detta fel var avsiktligt. Samma bedömning gäller även det misstag ombudsmannen begick med anledning av avsaknaden av bevis för att denna förteckning hade ställts till förfogande för parlamentets övriga generaldirektorat.

232 För det fjärde gäller att, av skäl som angetts ovan i punkterna 168 och 179, ombudsmannen inte har begått något fel genom att inte publicera en rättelse av beslutet av den 22 oktober 2007 och genom att åberopa att vissa handlingar som parlamentet inkommit med var konfidentiella. Därför kan dessa omständigheter inte åberopas för att visa att ombudsmannen på något sätt varit partisk eller haft ett hemligt samförstånd med parlamentet.

233 För det femte har sökanden påstått att ombudsmannens onda tro visas genom att han ignorerade interpellationer från sökanden, P. och W. och inte påbörjade någon ny undersökning förrän tre år senare. Det kan emellertid inte anses att ombudsmannen ignorerade dessa interpellationer eftersom han inledde en undersökning på eget initiativ till följd av dessa. Även om det skulle anses att denna undersökning inte inleddes inom en rimlig tidsfrist, räcker inte detta för att visa att ombudsmannen handlade i ond tro.

234 För det sjätte anser sökanden att ombudsmannen visste att beslutet att inleda en ny undersökning i juli 2010 var dömt att misslyckas därför att han kände till att parlamentet hade förstört alla uppgifter angående sökandens ärende i mars 2010. Enligt sökanden var den nya undersökningen inget annat än ett nytt försök att dölja en uppenbar försummelse som ombudsmannen gjort sig skyldig till under den första undersökningen och den vittnar om ombudsmannens uppenbara partiskhet till förmån för parlamentet.

235 Dessa anmärkningar kan inte godtas. Av skäl som återgetts ovan i punkt 206 och följande punkter har sökanden inte visat att ombudsmannen visste att parlamentet skulle förstöra alla hennes handlingar i ärendet eller att hans undersökning på eget initiativ var dömd att misslyckas. Dessa omständigheter visar således inte att det fanns en avsikt att dölja en uppenbar försummelse eller att ombudsmannen var partisk i förhållande till parlamentet.

236 För det sjunde har sökande hävdat att ombudsmannen handlade i ond tro och försökte dölja sitt eget misstag genom att i beslutet av den 31 mars 2011 dra slutsatsen att det inte rörde sig om bristfällig handläggning och förlita sig på vad parlamentet uppgett samt genom att vägra att förhöra de övriga institutionerna och organen på eget initiativ. Tribunalen finner härvidlag att den omständigheten att ombudsmannen i detta fall felaktigt förlitade sig på parlamentets uppgifter inte styrker att ombudsmannen var i ond tro eller att han ville dölja sitt eget misstag. På samma sätt utgör det inte ett bevis på ond tro att han i detta fall vägrade att fullfölja sin undersökning på eget initiativ efter det att sökanden vägrat samarbeta med honom i den undersökningen (se punkt 153 och följande punkter ovan).

237 För det åttonde har sökanden gjort gällande att det faktum att hon en vecka före beslutet av den 22 oktober 2007 mottog en skrivelse där hon underrättades om formerna för förstörande av uppgifter i hennes ansökningshandlingar, tyder på att parlamentet hade fått vetskap om beslutet före henne. Tribunalen finner att sådana spekulationer inte gör det möjligt att fastställa att det fanns ett hemligt samförstånd mellan parlamentet och ombudsmannen.

238 För det nionde har sökanden hävdat att ombudsmannen agerat motstridigt såtillvida att han, å ena sidan, godtog med omedelbar verkan att EPSO skulle administrera förteckningen över godkända sökande i vilken sökandens namn förekom via sin databas, och å andra, sidan vägrade att publicera förteckningen i *Europeiska unionens officiella tidning* med motiveringen att det inte var lämpligt att tillämpa regeln om publicering med retroaktiv verkan. Härvidlag bedömer tribunalen att sökanden inte i tillräcklig mån har förklarat varför hon ansåg att denna inställning var motsägelsefull. Dessutom är det i vart fall inte tillräckligt, även om en sådan inställning skulle visa sig vara motsägelsefull, för att visa att det fanns ett hemligt samförstånd mellan parlamentet och ombudsmannen.

239 För det tionde har sökanden upprepat sina anmärkningar rörande giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, nämligen dels att ombudsmannen berömde parlamentet för att det förlängde giltighetstiden för denna förteckning utan att beakta att parlamentet inte besvarat sökandens begäran om förlängning, dels att ombudsmannen underlät att undersöka den påstådda diskrimineringen av sökanden i förhållande till de övriga godkända sökandena i uttagningsprov EUR/A/151/98, för att härav dra slutsatsen att ombudsmannens handlade i ond tro eller var partisk. Mot bakgrund av dessa anmärkningar erinrar tribunalen om att det av ovan i punkt 125 och följande punkter angivna skäl är med orätt som sökanden har påstått att hon inte fick något svar från parlamentet. Vad angår diskrimineringen, är det fel som begåtts (se punkt 197 och följande punkter ovan) inte tillräckligt för att styrka ombudsmannens onda tro eller partiskhet.

240 För det elfte anser sökanden det vara i hög grad misstänkt att ombudsmannen inte företedde den skrivelse som han hade riktat till parlamentet den 24 maj 2007 och parlamentets svar av den 31 maj 2007 som rörde förlängningen av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i vilken hennes namn fanns inskrivet. Eftersom dessa handlingar har företetts av ombudsmannen i dupliken finns det inte längre något föremål för anmärkningen.

241 Sökanden anser dessutom att det utgör ett indicium på ombudsmannens onda tro och på att det fanns ett hemligt samförstånd mellan honom och parlamentet, att ombudsmannen i beslutet av den 31 maj 2011 förvrängde innebörden i parlamentets skrivelse av den 6 juni 2007 genom att hävda att parlamentet underrättat honom om beslutet att förlänga giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

242 Tribunalen noterar härvidlag att parlamentets företrädare, i skrivelsen av den 6 juni 2007, uppgav att sökandens skrivelse av den 15 maj 2007 i vilken hon begärde en förlängning av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, hade översänts till företrädaren och blivit föremål för företrädarens fulla uppmärksamhet. Dessutom meddelade parlamentets företrädare sökanden att, på begäran av ombudsmannen och i avvaktan på resultatet av dennes prövning av ärendet, hade parlamentets generalsekreterare anmodat sin ansvariga avdelning ”att inleda förfarandet för förlängning [av giltighetstiden] för [förteckningen över godkända sökande] till och med den 31 augusti 2007”.

243 I beslutet av den 31 mars 2011 uttalade ombudsmannen dessutom följande:

”Vad angår frågan huruvida parlamentet borde ha lämnat ett uttryckligt svar på klagandens skrivelse av den 15 maj 2007, är det lämpligt att erinra om att klaganden i denna skrivelse begärde att parlamentet skulle utsträcka giltighetstiden för reservförteckningen i fråga. Ombudsmannen anser att det är uppenbart att god förvaltningssed kräver att parlamentet besvarar denna skrivelse. En fördjupad prövning av det som klaganden anfört i [klagomålet], visar emellertid att ett svar har avsänts. Genom skrivelse av den 6 juni 2007 underrättade parlamentet klaganden om att det till följd av en begäran från ombudsmannen hade beslutat att förlänga giltighetstiden för reservförteckningen till och med den 31 augusti 2007. En kopia av denna skrivelse översändes till ombudsmannen av klaganden den 8 juni 2007. Det kan följaktligen [inte] konstateras att det skett någon bristfällig handläggning vad angår denna aspekt av ärendet.”

244 Med hänsyn till vad som anförts ovan är det uppenbart att parlamentets skrivelse av den 6 juni 2007 utgör ett svar på skrivelsen av den 15 maj 2007. Sedan ska det framhållas att sökanden informerades i denna skrivelse om att förfarandet hade satts igång för förlängning av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 till och med den 31 augusti 2007. Eftersom detta initiativ kom från parlamentets generalsekreterare och det innebar att denne godtog en sådan förlängning och den hade delgetts sökanden, borde sökanden ha förstått att giltighetstiden för förteckningen skulle förlängas till och med den 31 augusti 2007. Därför utgör denna skrivelse varken ett indicium på ombudsmannens onda tro eller på ett hemligt samförstånd mellan denne och parlamentet.

245 För det tolfte anser sökanden att omständigheten att ombudsmannen den 1 juli 2008, det vill säga kort tid efter det att sökanden den 6 maj 2008 vänt sig till rådets franska ordförandeskap och beklagat sig över ombudsmannen, besvarade hennes skrivelser av den 19 oktober 2007 och den 24 januari 2008, utgör ett indicium på att fanns ett hemligt samförstånd mellan ombudsmannen och parlamentet, som sannolikt hade utfrågats av det franska ordförandeskapet. Tribunalen finner att denna anmärkning saknar fog. Vid förhandlingen bekräftade nämligen sökanden att denna omständighet inte utgjorde något bevis för ett hemligt samförstånd. Ombudsmannens svar på sökandens skrivelser kort tid efter en utfrågning av parlamentet som sökanden enbart betecknar som sannolik utgör dessutom inte ett indicium på att det föreligger ett hemligt samförstånd mellan ombudsmannen och parlamentet.

246 De olika omständigheter som sökanden anfört kan följaktligen varken var och en för sig eller sammantagna styrka ombudsmannens onda tro, partiskhet, eller subjektiva inställning Likaledes kan sökandens argument varken vart och ett för sig eller sammantagna visa att det förelåg ett hemligt samförstånd mellan ombudsmannen och parlamentet.

247 Såvitt sökanden har påstått att det förekommit maktmissbruk, ska det erinras om att begreppet maktmissbruk har en bestämd räckvidd inom unionsrätten och avser det fall då en administrativ myndighet använder sin behörighet för ett annat ändamål än det som ligger till grund för behörigheten. Ett beslut innebär maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter framgår att det har antagits för att uppnå andra mål än de som angetts (dom av den 25 juni 1997, Italien/kommissionen, C-285/94, REG, EU:C:1997:313, punkt 52, och dom av den 12 april 2013, Du Pont de Nemours (France) m.fl./kommissionen, T-31/07, EU:T:2013:167, punkt 334).

248 Inget av de argument som sökanden framfört ovan gör det möjligt att på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga indicier slå fast att ombudsmannen fattade sina beslut för att dölja det rättsstridiga handlande som han gjort sig skyldig till och som parlamentet gjort sig skyldigt till vid handläggningen av förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

249 Följaktligen kan talan inte vinna bifall vad avser den tredje grund som sökanden åberopat.

4. Det rättsstridiga handlande som består i att ombudsmannen åsidosatte omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed, inte iakttog en rimlig tidsfrist samt åsidosatte artiklarna 14 och 17 i kodexen och artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna

a) Inledning

250 Inom ramen för den fjärde grunden har sökanden påstått att ombudsmannen i de undersökningar han genomförde i förevarande fall har åsidosatt omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed, inte iakttagit en rimlig tidsfrist samt åsidosatt artiklarna 14 och 17 i kodexen och artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

251 De anmärkningar som sökanden har framfört inom ramen för denna grund som gäller ombudsmannens försummelser under de ifrågavarande undersökningarna, att han dolde sina misstag och att han inte kontrollerade att handlingarna verkligen var konfidentiella enligt vad som påstått, överlappar anmärkningarna i de tre första grunderna. Tribunalen hänvisar därför till den bedömning som gjordes av dessa anmärkningar i samband med prövningen av nämnda grunder.

b) En rimlig tidsfrist

252 Vad angår det påstådda underlåtna iakttagandet av en rimlig tidsfrist, kan det erinras om att enligt artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna har var och en rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer. Vidare har det slagits fast att i avsaknad av unionsrättsliga bestämmelser som reglerar förfarandets längd ska frågan huruvida tidsåtgången är skälig bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter i det enskilda fallet och i synnerhet med hänsyn till tvistens betydelse för den berörde, ärendets komplexitet samt parternas uppträdande. Denna skäliga tidsfrist kan således inte fastställas med hänvisning till en bestämd längsta tidsgräns som fastställts på ett abstrakt sätt, utan bedömningen måste ske med hänsyn till omständigheterna i varje enskilt fall (se dom av den 16 september 2013, De Nicola/BEI, T-264/11 P, REUP, EU:T:2013:461, punkt 49 och där angiven rättspraxis).

253 I förevarande mål anser sökanden att ombudsmannen har åsidosatt den skyldighet som åligger honom att handlägga ett ärende inom rimlig tid eftersom han väntade i nästan tre år efter beslutet av den 22 oktober 2007 med att medge att vissa förtydliganden fortfarande behövdes. Senan tog det mer än fyra år för honom att definitivt slutföra ärendet. Sökanden har dessutom kritiserat ombudsmannen för att han besvarat olika skrivelser efter orimligt lång tid.

254 Mot bakgrund av dessa anmärkningar ska det göras en distinktion mellan den period som sträcker sig från det att beslutet av den 22 oktober 2007 fattades till dess att ombudsmannens undersökning på eget initiativ inleddes den 29 juni 2010, under vilken sökanden flera gånger vände sig till ombudsmannen (nedan kallad den första perioden). Den andra perioden sträcker sig från inledningen av ombudsmannens undersökning på eget initiativ den 29 juni 2010 till antagandet av beslutet av den 31 mars 2011 om att lägga ned denna undersökning (nedan kallad den andra perioden). Huruvida ombudsmannens iakttog en rimlig tidsfrist måste bedömas med hänsyn till det sätt på vilket de förfaranden bedrevs som utmynnade i att besluten antogs och inte med hänsyn till de skäl som parterna anfört i olika rättegångshandlingar.

255 Den första perioden har således inte något samband med förfarandet i egentlig mening, utan med sökandens ansökningar som ombudsmannen skulle besvara inom en rimlig tidsfrist. Den andra perioden däremot rörde specifikt ett undersökningsförfarande som utmynnade i ett beslut.

256 Vad angår den första perioden begärde sökanden den 24 januari 2008, att undersökningen skulle återupptas med motiveringen att ombudsmannen i beslutet av den 22 oktober 2007 inte hade bemött och beaktat de uppgifter som hennes skrivelse av den 19 oktober 2007 innehöll. Den 1 juli 2008 besvarade ombudsmannen dessa skrivelser genom att avslå begäran om återupptagande av undersökningen. Således svarade ombudsmannen efter åtta respektive fem månader efter det att sökandens skrivelser hade avsänts utan att någon särskilt omständighet anförts för att motivera dessa sena svar. Såsom ombudsmannen har medgett var denna försening orimlig. I avsaknad av andra uppgifter motiverade inte det svar som gavs i förevarande fall, i vilket begäran om återupptagande av undersökningen avslogs, att det förflöt så lång tid.

257 Den 14 juli 2008, begärde sökanden att ombudsmannen skulle delge henne vissa handlingar som rörde offentliggörandet av införandet av hennes namn i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Den 21 juli 2008 besvarade ombudsmannen denna skrivelse. Svaret avsändes inom en rimlig tidsfrist.

258 Den 1 augusti 2008 riktade sökanden en skrivelse till ombudsmannen som svar på hans skrivelse av den 21 juli 2008. Den 1 oktober 2008 besvarade ombudsmannen denna skrivelse. Svaret avsändes inom en rimlig tidsfrist.

259 Den 8 oktober 2008 reagerade sökanden på ombudsmannens skrivelse av den 1 oktober 2008. I slutet av skrivelsen finns formuleringen ”jag förbjuder er att skriva till mig en gång till”. Med hänsyn till innehållet i denna skrivelse kan inte ombudsmannen kritiseras för att han inte besvarade den.

260 Vad gäller svaren på de skrivelser som kom från P. kan sökanden inte göra gällande att dessa svar eventuellt var orimligt försenade, eftersom hon inte var dessa svars adressat.

261 Vad angår den andra perioden, kan det inte anses att den tid som förflöt mellan den 29 juni 2010, det vill säga, den dag då ombudsmannens undersökning på eget initiativ inleddes och den 31 mars 2011, det vill säga, den dag då det beslut som avslutade denna undersökning antogs, var orimlig eftersom mindre än ett år hade gått mellan dessa båda datum.

262 Vad gäller sökandens kritik av ombudsmannen för att han inte förrän den 3 maj 2007 tillställde henne parlamentets kommentar som han hade mottagit den 20 mars 2007 har ombudsmannen med rätta anmärkt att han i sin skrivelse av den 3 maj 2007 inte inskränkte sig till att överlämna parlamentets yttrande. Han underrättade även sökanden om sitt beslut att inleda en undersökning, vilket förutsätter en bedömning. Tidsutdräkten var således inte orimlig.

c) Iakttagandet av kodexen

263 Såvitt sökanden har påstått att det skett ett åsidosättande av artiklarna 14 och 17 i kodexen, ska det påpekas att kodexen inte är en lagtext utan en resolution av parlamentet med ändringar av ett förslag från ombudsmannen till parlamentet, där kommissionen uppmanas att presentera ett lagförslag i detta avseende (se dom av den 11 maj 2010, PC-Ware Information Technologies/kommissionen, T-121/08, REG, EU:T:2010:183, punkt 90 och där angiven rättspraxis). Ombudsmannen angav också när kodexen infördes att den inte är ett rättsligt bindande instrument.

264 När ombudsmannen antog kodexen var det således inte med syftet att stifta rättsregler som tillerkänner enskilda rättigheter. Följaktligen är ett åsidosättande av dem inte en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som syftar till att tillerkänna enskilda rättigheter vilket kan ge upphov till skadeståndsansvar för unionen. Det är endast därför att bestämmelserna är ett uttryck för den grundläggande rätten till en god förvaltning, såsom den har stadfästs i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, som de kan ge upphov till skadeståndsansvar för unionen.

265 Såvitt sökanden har anmärkt på att ombudsmannen ofta lämnade sökandens skrivelser obesvarade och inte översände något mottagningsbevis under flera månader och därigenom åsidosatte artiklarna 14 och 17 i kodexen, bedömer tribunalen att den nämnda anmärkningen ska avfärdas då den inte är tillräckligt preciserad. Sökanden har nämligen underlåtit att precisera vilka skrivelser hon inte erhållit något svar på eller mottagningsbevis för. Angående den regel enligt vilken varje skrivelse som inkommer till en institution ska besvaras inom två veckor med en bekräftelse på mottagandet, vilken kommit till uttryck artikel 14 i kodexen, noterar tribunalen vidare att det enbart rör sig om en formalitet som inte uttryckligen föreskrivs i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Ett åsidosättande av denna regel kan således inte utgöra en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att tillerkänna enskilda rättigheter som kan medföra skadeståndsansvar för unionen.

266 Sökanden har åberopat regeln i artikel 17 i kodexen enligt vilken tjänstemannen ska se till att ett beslut om varje begäran eller klagomål till institutionen fattas inom en rimlig tidsperiod, så kort som möjligt och under inga omständigheter längre än två månader räknat från mottagningsdatum. Tribunalen

bedömer att en tidsperiod på två månader inte utgör en tvingande tidsfrist. Huruvida ett klagomål har behandlats inom skälig tid, såsom föreskrivs i stadgan om de grundläggande rättigheterna, måste bedömas med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet. Iakttagandet av principen om en skälig tidsfrist vid behandlingen av klagomålet har emellertid redan analyserats ovan i punkt 252 och följande punkter.

267 Av ovan angivna skäl ska sökandens argument som grundats på artiklarna 14 och 17 i kodexen underkännas.

d) Bristande tillgång till handlingarna i ärendet

268 Såvitt sökanden har påstått att ”ombudsmannens attityd under hela förfarandets gång utgör likaledes ett åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna … med anledning av … bristen på tillgång till handlingarna i ärendet och avsaknaden av insyn”, finner tribunalen att sökanden inte i tillräcklig mån har preciserat sin anmärkning. Hon har inte förklarat på vilket sätt ombudsmannen i förevarande fall åsidosatte skyldigheten att ge tillgång till handlingarna i ärendet och skyldigheten till insyn. Denna anmärkning kan följaktligen inte godkännas.

e) Slutsats

269 Mot bakgrund av det ovan anförda, och med uteslutande av de anmärkningar som åberopats i tidigare grunder, är det endast den underlåtenhet att besvara skrivelserna i rimlig tid vilken behandlats ovan i punkt 256 som kan utgöra ett fel. Eftersom sökanden har rätt att få sina skrivelser behandlade inom en skälig tidsfrist utgör den omständigheten att en skälig tidsfrist överskreds en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att tillerkänna enskilda rättigheter för att kunna ge upphov till skadeståndsansvar för unionen.

D – *Skadan och orsakssambandet*

1. Inledande överväganden

270 Sökanden har hävdat att hon lidit såväl materiell som ideell skada på grund av fel som ombudsmannen begått.

271 Angående den materiella skadan har sökanden i korthet gjort gällande att hon med anledning av de fel som ombudsmannen begått har förlorat en verklig möjlighet att bli anställd som tjänsteman. Följaktligen har sökanden yrkat att ”ersättning” ska utbetalas till henne från och med juni 2005 till och med den 31 mars 2026, det vill säga sedan den dag då hennes namn skrevs in i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 till dess att hon uppnår normal pensionsålder, inklusive pensionsförmåner eller åtminstone en del av detta belopp med beaktande av den förlorade möjligheten till anställning. För att värdera förlusten av denna möjlighet anser sökanden att tribunalen kan tillämpa en koefficient som motsvarar förlusten av möjligheten till anställning genom att ta hänsyn till att hon var den enda sökande som fanns kvar i förteckningen över godkända sökande. Sökanden värderar denna skada i förfluten tid till 559 382,13 euro. Vad angår framtiden har sökanden uppmanat tribunalen att förplikta ombudsmannen att månatligen till henne utge ett nettobelopp motsvarande fastställd lön för tjänstemän med AD-grad, från och med lönegrad AD 9, löneklass 2, andra året i löneklassen, med beaktande av en normal karriär för en tjänsteman i samma grad, kompletterat med motsvarande inbetalningar till pensionsfonden till förmån för sökanden samt inbetalningar till sjukkassan.

272 Vad den ideella skadan beträffar anser sökanden att hon har lidit en sådan skada med anledning av parlamentets oresonliga beteende och den uppenbara försumlighet som ombudsmannen gjort sig skyldig till, en ombudsman som förväntas skydda medborgarnas rättigheter. Hon har hävdat att förfarandet inför ombudsmannen har visat sig vara bortkastad tid och energi samt bortkastade pengar. Hon har även uppgett att hon förlorat allt förtroende för detta organ som inrättats genom fördraget för att bistå henne på grund av ombudsmannens attityd som åsamkat henne ideell skada. Enbart ursäkter kan inte reparera den psykologiska skada som orsakats av dessa misstag och undersökningen på ombudsmannens eget initiativ gjorde det inte möjligt att reparera de misstag som begicks i beslutet av den 22 oktober 2007. Sökanden värderar den ideella skadan i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 50 000 euro. Ombudsmannen har bestritt vart och ett av sökandens argument.

273 För att dessa olika argument ska kunna bedömas bör det erinras om att ett skadeståndsansvar för unionen enligt fast rättspraxis endast kan inträda när sökanden har lidit en faktisk och säker skada (dom av den 27 januari 1982, De Franceschi/rådet och kommissionen, 51/81, EU:C:1982:20, punkt 9, och dom av den 16 januari 1996, Candiotte/rådet, T-108/94, REG, EU:T:1996:5, punkt 54).

274 Det ankommer på sökanden att inför unionsdomstolarna inkomma med bevisning för att den skada han påstår sig ha lidit verkligen föreligger och har den omfattning som påståtts (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 maj 1976, Roquette frères/kommissionen, 26/74, REG, EU:C:1976:69, s. 677, punkterna 22-24, dom av den 9 januari 1996, Koelman/kommissionen, T-575/93, REG, EU:T:1996:1, punkt 97, och dom av den 28 april 1998, Dorsch Consult/rådet och kommissionen, T-184/95, REG, EU:T:1998:74, punkt 60). Det har dessutom slagits fast att en skadeståndstalan inte kan ogillas när det är möjligt att uppskatta skadans ekonomiska omfattning fastän det fortfarande råder osäkerhet om det exakta skadebeloppet (se, för ett liknande resonemang, dom Agraz m.fl./kommissionen, punkt 68 ovan, EU:C:2006:708, punkt 42).

275 Slutligen har det slagits fast att det inom ramen för en skadeståndstalan föreligger ett orsakssamband när det finns ett tillräckligt direkt samband mellan orsak och verkan, det vill säga mellan institutionens handlande och den åberopade skadan. Det ankommer på sökanden i ett mål att bevisa detta samband. Handlandet måste alltså vara den avgörande orsaken till skadan (se dom av den 18 december 2009, Arizmendi m.fl./rådet och kommissionen, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 och T-484/04, REG, EU:T:2009:530, punkt 85 och där angiven rättspraxis).

2. Den materiella skadan och orsakssambandet mellan denna skada och det rättsstridiga handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till

276 Först och främst ska sökandens yrkande avslås om att unionen ska förpliktas att ersätta henne för ombudsmannens rättsstridiga handlande, såtillvida att yrkandet avser betalning av hela den lön som sökanden skulle ha tjänat in om hon hade blivit anställd från och med juni 2005, det vill säga, den dag då hennes namn skrevs in i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, till och med den dag då hon skulle uppnå normal pensionsålder, inklusive pensionsrättigheter.

277 Den omständigheten att sökandens namn skrivits in i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 tillerkände henne inte rätten att bli anställd. Den befogenhet att göra en skönsmässig bedömning som institutionerna har i fråga om rekrytering av sökande som godkänts i uttagningsprov utgör hinder för en sådan rättighet. Den skada som en person lidit med anledning av ett fel som gäller inskrivningen av personens namn i en förteckning över godkända sökande i ett uttagningsprov kan därför inte motsvara den inkomstförlust som svarar mot förlusten av en rättighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 februari 2008, kommissionen/Girardot, C-348/06 P, REG, EU:C:2008:107, punkt 65).

278 Härav följer att det rättsstridiga handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till inte kan anses ha medfört en skada som motsvarar den skada som en person lidit som haft en sådan rätt att bli anställd.

279 Vad därefter gäller den förlust av möjligheten att bli anställd som sökanden åberopat finner tribunalen, tvärtemot vad ombudsmannen anfört, att denna begäran inte är omöjlig att pröva på grund av att den är otydlig.

280 Domstolen har erkänt att det är mycket svårt, om inte omöjligt, att fastställa en metod som gör det möjligt att exakt kvantifiera möjligheten att anställas vid denna institution och därmed värdera den skada som förlust av den möjligheten innebär (dom kommissionen/Girardot, punkt 277 ovan, EU:C:2008:107, punkt 60). Däremot har domstolen inte funnit att en begäran om ersättning för förlust av en möjlighet ex officio ska avvisas eller ogillas. I förevarande fall har sökanden lagt fram en metod för beräkning av förlusten av en möjlighet som är tillräckligt preciserad. Hon har nämligen hänvisat till domen i målet Girardot (punkt 276 ovan) och yrkat att en koefficient ska tillämpas på värdet av den lön som hon skulle ha fått om hade blivit anställd från och med juni 2005 i lönegrad AD 8, löneklass 4, till och med 2026, med beaktande av en normal karriär för en tjänsteman i samma grad, kompletterat med motsvarande inbetalningar till pensionsfonden till förmån för sökanden samt inbetalningar till sjukkassan och med hänsyn till att hon var den enda återstående i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

281 Sökandens yrkande om skadestånd för förlust av en möjlighet ska emellertid avslås eftersom det saknas ett direkt orsakssamband mellan skadan och ombudsmannens rättsstridiga handlande.

282 Ombudsmannens förvanskning i beslutet av den 22 oktober 2006 av innehållet i parlamentets yttrande (se punkt 102 ovan), betyder nämligen inte att sökanden förlorat en möjlighet att bli rekryterad. Även om ombudsmannen hade konstaterat att parlamentet i sitt yttrande inte hade angett att förteckningen över godkända sökande i vilken sökandens namn förekom ställts till förfogande för unionens övriga institutioner, organ och byråer, skulle följden varken ha blivit ett konstaterande från ombudsmannens sida av att förteckningen inte hade delgetts unionens övriga institutioner, organ och byråer eller av att sökanden förlorat en möjlighet till anställning.

283 Vad angår ombudsmannens åsidosättande av sin omsorgsplikt ska det slås fast att den avgörande orsaken till en potentiell förlust av en möjlighet för sökanden att bli anställd är parlamentets och inte ombudsmannens agerande. Det är nämligen endast om parlamentet dels inte har underrättat sina generaldirektorat och unionens övriga institutioner, organ och byråer om att sökandens namn fanns i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, dels inte har låtit sökandens namn vara infört i denna förteckning under en period som motsvarar den period under vilken namnen på de övriga godkända sökandena i uttagningsprovet varit inskrivna, som sökande potentiellt har förlorat en möjlighet att bli anställd.

284 Även om ombudsmannen hade konstaterat att parlamentet brustit i sin skyldighet att iaktta god förvaltningssed genom att inte i tid delge sina generaldirektorat och unionens övriga institutioner, organ och byråer att sökandens namn inskrivits i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 och inte beviljat sökanden förmånen att vara inskriven i förteckningen över godkända sökande under lika lång tid som de övriga godkända sökandena, borde ombudsmannen ha samarbetat med parlamentet för att nå en uppgörelse i godo om att undanröja de administrativa missförhållandena och tillmötesgå sökanden. Om en uppgörelse i godo inte är möjlig eller om försök till en sådan inte leder till något resultat, kan han antingen formulera en kritisk anmärkning eller utarbeta en rapport med förslag till rekommendationer som kan utmynna i en särskild rapport med rekommendationer (se artikel 3.5, 3.6 och 3.7 i beslut 94/262 och artiklarna 6–8 i genomförandebestämmelserna).

285 Såsom sökanden har medgett är inte någon av de åtgärder som ombudsmannen vidtagit gentemot parlamentet rättsligt bindande. Den omständigheten att samarbetet leder till en uppgörelse i godo beror på såväl ombudsmannen som parlamentet. I avsaknad av bindande verkan hos de åtgärder som ombudsmannen kan vidta gentemot parlamentet, kan åtgärderna inte betraktas som den avgörande orsaken till den skada som bestod i förlusten av en möjlighet för sökanden att bli anställd (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom Arizmendi m.fl./rådet och kommissionen, punkt 274 ovan, EU:T:2009:530, punkt 93).

286 Denna sista bedömning kan inte vederläggas genom sökandens argument enligt vilket parlamentet alltid har följt ombudsmannens rekommendationer och att en vägran skulle ha kunnat läggas till grund för en skadeståndstalan mot parlamentet. Sökanden har nämligen inte bevisat sitt påstående att rekommendationerna har följts. Om detta hade bevisats skulle det för övrigt inte kunna påvisa förekomsten av ett tillräckligt direkt orsakssamband mellan ombudsmannens rättsstridiga handlande och förlusten av en möjlighet för sökanden att bli anställd. Vidare innebär inte omständigheten att parlamentets vägran att följa dessa rekommendationer skulle kunna tjäna som grund för en skadeståndstalan att nämnda rekommendationer blir tvingande.

287 När det slutligen handlar om att ombudsmannen inte iakttagit en rimlig tidsfrist (se punkt 252 och följande punkter ovan), konstaterar tribunalen att ombudsmannens sena svar på vissa skrivelser inte kan vara den avgörande orsaken till att sökanden förlorat en möjlighet att bli anställd. Det finns nämligen inte något tillräckligt direkt orsakssamband mellan de alltför sent avsända svaren och förlusten av en möjlighet för sökanden att bli anställd som tjänsteman. Det kan inte presumeras att ett svar som lämnats inom en skälig tidsfrist skulle ha ett annat innehåll och vara förmånligt för sökanden.

3. Den ideella skadan och orsakssambandet mellan denna skada och det rättsstridiga handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till

288 Först och främst ska det slås fast att parlamentets påstådda avoghet i förhållande till sökanden inte utgör ett rättsstridigt handlande från ombudsmannens sida och därför kan ingen gottgörelse för ideell skada beviljas på denna grund inom ramen för detta mål som uteslutande rör unionens skadeståndsansvar med anledning av ombudsmannens agerande.

289 Sökandens påstående att det rättsstridiga handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till har ”gjort att hon förlorat pengar” hänför sig till den materiella skadan. Det måste dock slås fast att detta påstående är alltför vagt för att det ska kunna avgöras om skadan är verklig och säker och det saknar därför relevans för utgången i förevarande mål.

290 Sökanden har uppgett att ombudsmannens rättsstridiga handlande har fört med sig en känsla av förlorad tid och energi och lett till att hon förlorat förtroendet för detta organ. Tribunalen konstaterar att det är säkert att förvanskningen av innehållet i parlamentets yttrande och ombudsmannens bristande omsorg vid fullgörandet av sin undersökningsskyldighet angående beslutet av den 22 oktober 2007 med nödvändighet påverkade sökandens förtroende för det förfarande som skapats för att bekämpa bristfällig handläggning från unionsinstitutionernas sida. På samma sätt har i samband med ombudsmannens undersökning på eget initiativ, dennes bristande omsorg vid fullgörandet av skyldigheten att undersöka om sökanden var föremål för diskriminering vad gällde den tid som sökandens namn var inskrivet i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 i förhållande till den tid som de övriga godkända sökandenas namn var inskrivna, naturligtvis skadat sökandens förtroende för ombudsmannens ämbete. Den orimliga tid som det tog att besvara vissa av sökandens skrivelser med begäran om återupptagande av undersökningen med motiveringen att beslutet av den 22 oktober 2007 var behäftat med fel skadade förtroendet ytterligare.

Dessa fel gav naturligtvis sökanden en känsla av att hon förlorat tid och energi genom att för ombudsmannen avslöja parlamentets bristfälliga handläggning vad gällde införandet av hennes namn i förteckningen.

291 Den skada som orsakats genom ombudsmannens rättsstridiga handlande har lindrats genom vissa åtgärder som denne vidtagit. Således rättade ombudsmannen den 29 juni 2010 (se punkt 166 ovan) sitt felaktiga återgivande av parlamentets yttrande i beslutet av den 22 oktober 2007. Ombudsmannen bad om ursäkt för sina försenade svar och sina misstag. Slutligen inledde han en ny undersökning på eget initiativ.

292 I förevarande fall var emellertid de åtgärder som ombudsmannen vidtog, vilka nämnts i punkt 291 ovan, inte tillräckliga för att fullt ut kompensera den ideella skada som sökanden lidit med anledning av det rättsstridiga handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till. Ombudsmannens undersökning på eget initiativ inleddes inte av honom förrän långt efter det att sökanden påtalat de fel som fanns i beslutet av den 22 oktober 2007 och detta skedde inte förrän efter det att en parlamentsledamot ingripit. När det särskilt gäller ombudsmannens förvanskning i sitt beslut av innehållet i parlamentets yttrande, kan det konstateras att det var sökanden som avslöjade den i sin skrivelse av den 1 augusti 2008 och att ombudsmannen till att börja med underlät att korrigera denna förvanskning (se skrivelse av den 1 oktober 2008). Det var inte förrän efter det att P. den 1 juni 2010 författat en skrivelse och mer än ett och ett halvt år efter sökandens avslöjande av förvanskningen som ombudsmannen medgav felet och korrigerade det i sin skrivelse av den 29 juni 2010. Under dessa förhållanden kan ombudsmannens ursäkter och rättelse inte helt och hållet kompensera den skada som sökanden lidit vilken orsakats av denna förvanskning. Dessutom möjliggjorde inte ombudsmannens undersökning på eget initiativ en fullständig reparation av den ideella skada som dennes bristfälliga handläggning orsakat under den undersökning som inleddes till följd av klagomålet. Ombudsmannen slutförde nämligen inte undersökningen av huruvida det hade skett något överlämnande till parlamentets generaldirektorat och unionens övriga institutioner, organ och byråer av förteckningen över godkända sökande i vilken sökandens namn var inskrivet. Den omständigheten att sökanden motsatte sig ombudsmannens undersökning på eget initiativ kan inte medföra att sökandens förlorade förtroende ifrågasätts, vilket orsakats av att ombudsmannen inte bedrev någon omsorgsfull undersökning till följd av klagomålet. Att sökanden motsatte sig ombudsmannens undersökning på dennes eget initiativ motiverades tvärtom av det nämnda förlorade förtroendet. Slutligen kan ombudsmannens ursäkter inte fullt ut reparera den ideella skadan i samband med sökandens förlorade förtroende till följd av att ombudsmannen inte varit omsorgsfull i sin undersökning med anledning av klagomålet, angående frågan hur länge sökandens namn och namnen på de övriga godkända sökandena i uttagningsprov EUR/A/151/98 varit inskrivna i denna förteckning.

293 Det rättsstridiga handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till är även den avgörande orsaken till att sökanden förlorade förtroendet för ombudsmannens ämbete och till uppfattningen om att klagomålet inneburit förlust av tid och energi. Det finns således ett orsakssamband mellan det rättsstridiga handlandet och den påstådda ideella skadan i den mening som avses i rättspraxis som återgetts i punkt 275.

294 Slutligen ska skadeståndet för den ideella skada som sökanden lidit med anledning av ombudsmannens rättsstridiga handlande med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall värderas i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 7 000 euro.

III – *Ansökningar om åtgärder för processledning och bevisupptagning samt framförandet av nya anmärkningar*

A – *De ansökningar som återgavs i repliken*

295 Såsom redogjorts för ovan i punkt 46 och följande punkter har sökanden begärt att tribunalen ska förordna om ett antal åtgärder för processledning och bevisupptagning.

296 När det för det första gäller begäran om att de handlingar som fanns i inspektionshandlingarna ska förebringas, ska det noteras att sökanden inkom med handlingarna till tribunalen efter det att hon fått tillgång till dessa handlingar i förfarandet i mål F-9/12 (se sökandens skrivelser av den 25 april och den 6 juni 2012). Ordföranden på första avdelningen godtog att dessa handlingar lades till handlingarna i målet med förbehåll för bedömningen av handlingarnas upptagande till sakprövning (se besluten av den 23 maj 2012 och den 19 juni 2012).

297 Tribunalen finner att begäran om företeende av dessa handlingar kan tas upp till sakprövning då det är relevant för lösningen av denna tvist (se punkt 94 och följande punkter ovan). Såsom sökanden har medgett i sin skrivelse av den 25 april 2012, har därmed begäran om åtgärder för processledning vilken framställdes i repliken förlorat sitt föremål. Endast den del av poolingdokumentet av den 14 maj 2007, vars sekretess inte har hävts, är fortfarande föremål för begäran om åtgärder för processledning. Oberoende av om det var välgrundat att låta vissa avsnitt i detta dokument fortsätta att vara konfidentiella bedömer tribunalen att lösningen av tvisten i förevarande mål inte kräver tillgång till dokumentet i dess helhet.

298 För det andra har ansökan om förebringande av skrivelserna av den 24 och den 31 maj 2007 angående förlängningen av giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98, förlorat sitt föremål eftersom dessa skrivelser bifogades dupliken.

299 Vad slutligen angår begäran om att den före detta ombudsmannen Paraskevas Nikiforos Diamandouros samt ombudsmannens och parlamentets tjänstemän med ansvar för sökandens handlingar i ärendet ska inställa sig i rätten (se punkt 46 ovan), finner tribunalen att dessa personer blivit tillräckligt upplysta av de handlingar som inkommit i förevarande mål för att kunna bemöta de olika anmärkningar som sökanden framfört. Det saknas därför anledning att höra dessa personer.

B – *De ansökningar som framställdes efter dupliken*

1. Inledning

300 Efter dupliken begärde sökanden den 25 april, den 6 juni, den 23 oktober och den 19 december 2012 samt den 6 november 2013 att få lägga fram ny bevisning till stöd för sin talan. I vissa av dessa skrivelser har hon även begärt att tribunalen ska vidta nya åtgärder för processledning och bevisupptagning.

301 I sina skrivelser av den 25 april och den 6 juni 2012, har sökanden särskilt framfört tre nya anmärkningar.

302 Inledningsvis har sökanden anfört att den omständigheten att en medarbetare på parlamentets rättstjänst erhöll en kopia av skrivelsen från parlamentet till rådet av den 21 februari 2006 bekräftar att parlamentet velat skada sökanden såsom hon beskrivit i klagomålet. Att det inte undersöktes varför medarbetaren på rättstjänsten erhållit en kopia av skrivelsen har enligt sökanden lett till att sanningen inte kom fram. Vidare har sökanden uppgett att ombudsmannen inte hade begärt att sekretessen skulle hävas i fråga om denna skrivelse.

303 Sökanden har vidare gjort gällande att det framgår av parlamentets svaromål i mål F-9/12 att hennes handlingar i ärendet hade förstörts i juli 2010 och inte i mars 2010, det vill säga efter det att ombudsmannens undersökning på eget initiativ inleddes den 29 juni 2010. Hon drog därav slutsatsen att parlamentet förstört hennes handlingar i ärendet med avsikt.

304 Sökanden anser att den omständigheten att ombudsmannen och parlamentet hade raderat förteckningarna över godkända sökande i uttagningsprov för specialiserade och inte specialiserade administratörer i poolingdokumentet av den 14 maj 2007 var upprörande. Enligt henne tolkades begreppet sekretess mycket partiskt av parlamentet eftersom förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov för icke franskspråkiga personer inte raderades. Hon var dock övertygad om att det fanns behov av administratörer.

305 I sin skrivelse av den 23 oktober 2012 begärde sökanden att tribunalen, som en åtgärd för processledning och utredning, skulle anmoda parlamentet att förete sin begäran till ombudsmannen av den 30 juni 2011 och anmoda ombudsmannen att förete sitt svar till parlamentet av den 1 juli 2011, såsom de diarieförts i registret över handlingar i ombudsmannens besittning efter inspektionen hos parlamentet i maj 2007.

306 Den 19 december 2012 lade sökanden fram ny bevisning till stöd för sin talan som hon erhållit efter det att parlamentet och rådet bemött de åtgärder för processledning och bevisupptagning som personaldomstolen vidtog i mål F-9/12. På grundval av denna bevisning framförde sökanden följande anmärkningar.

307 För det första har sökanden upprepat sitt påstående om att hennes handlingar i ärendet hade förstörts efter det att ombudsmannens undersökning på eget initiativ inletts. Enligt henne var ombudsmannens tystnad angående parlamentets lögn om förstöringen av handlingarna avseende uttagningsprovet ett sätt att dölja sanningen. Dessutom har hon hävdat att ombudsmannen inte har utrett parlamentets rättsstridiga förstörande av hennes handlingar i ärendet.

308 För det andra har sökanden kritiserat ombudsmannen för att han inte ansåg att parlamentet hade gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning, fastän det varken hade företett förteckningen över godkända sökande i dess version från juni 2005 eller en kopia av uppgifterna om sista dag för utannonsering av namnen i förteckningen.

309 För det tredje anser sökanden att hon inte informerats om antalet lediga tjänster för administratörer med allmän kompetens i lönegrad A 7 mellan juni 2005 och augusti 2007 och inte heller om antalet tillfälligt anställda tjänstemän med hennes profil under denna period inom unionens institutioner, organ och byråer. Enligt henne skulle den informationen ha kunnat visa att hon hade alla chanser att bli anställd i likhet med vad en lojal undersökning av ombudsmannen också skulle ha kunnat komma vittna om. Hon begärde därför att tribunalen skulle vidta en ny åtgärd för processledning i syfte att få kännedom om vilka tjänster för administratörer med allmän kompetens som var lediga inom parlamentet och rådet mellan 2005 och augusti 2007 samt antalet tillfälligt anställda eller kontraktsanställda tjänstemän med liknande profil under denna period och de rekryterade personernas nationalitet.

310 I en skrivelse av den 19 december 2012, ansökte sökanden om nya åtgärder för processledning. Dessa var dels att tribunalen skulle anmoda rådet att inkomma med kopior på de skrivelser som hon adresserat till rådet den 9 februari 2006 och den 23 januari 2007, dels att anmoda rådet och parlamentet att lägga fram en kopia på det e-postmeddelande som rådet, via E, adresserade till parlamentet i februari 2006 för att begära sökandens curriculum vitae och hennes ansökningshandlingar samt all annan eventuell korrespondens från rådet till parlamentet angående henne och hennes ansökan.

311 Den 6 november 2013 begärde sökanden att den nya ombudsmannen, Emily O'Reilly, skulle inställa sig i rätten med motiveringen att det var viktigt att få vetskap om hennes ståndpunkt i fråga om misstag begångna av hennes företrädare och i vilken mån hon skulle medge eller förneka dem.

2. Bedömning

a) Ingripande av en medarbetare på parlamentets rättstjänst

312 Såvitt sökanden har påstått att e-postmeddelandet av den 21 februari 2006 är en antydan till bevis för att parlamentet motsatte sig hennes anställning, finner tribunalen, med tanke på klagomålet över beslutet av den 22 oktober 2007 och på att sökanden fick reda på e-postmeddelandet av den 21 februari 2006 efter det att dupliken inkommit, att denna nya anmärkning kan prövas.

313 Den omständigheten däremot att en medarbetare på parlamentets rättstjänst erhöll en kopia av ett e-postmeddelande som avsänts av en tjänsteman vid parlamentet den 21 februari 2006 till en ansvarig person vid rådet och till vilket bifogats sökandens curriculum vitae och platsansökan utgör inte en antydan till bevis för att parlamentet helt och hållet motsatte sig att sökanden skulle anställas. Denna omständighet visar nämligen inte att parlamentet i förväg kunnat ha någon invändning mot att anställa sökanden. Att en medarbetare på parlamentets rättstjänst fick en kopia kan förklaras av förvaltningens vilja att försäkra sig om att förfarandena var lagenliga genom att involvera institutionens rättstjänst. Denna kontroll av lagenligheten ingår i en rättstjänsts legitima uppdrag.

314 Vad angår det mottagna meddelandet om anmälan av en förhandskontroll från Europaparlamentets uppgiftsskyddsombud av den 13 mars 2008 vilket sökanden har åberopat, saknar det relevans härvidlag eftersom det rör sig om ett meddelande som avsänts senare än e-postmeddelandet i fråga och delgivningen av curriculum vitae och platsansökan till parlamentets rättstjänst kan motiveras med hänsyn till avdelningens legitima uppdrag.

315 Såvitt sökanden slutligen har påpekat att ombudsmannen aldrig begärde att denna handlings sekretess skulle hävas, finner tribunalen att påpekandet saknar betydelse i förevarande fall då sökanden inte har angett av vilket skäl ombudsmannen borde ha begärt att sekretessen skulle hävas.

b) Den omständigheten att parlamentet förstörde handlingarna i ärendet

316 Sökanden har påstått att parlamentet förstörde handlingarna i hennes ärende efter den 29 juni 2010, det vill säga det datum då ombudsmannens undersökning på eget initiativ inleddes. Hon har grundat detta påstående på e-postmeddelanden av den 30 juni och den 1 juli 2011 som utväxlades mellan parlamentet och ombudsmannen, på bilagan till svarsinlagan i förevarande mål som i form av en förteckning återger de handlingar som ingår i ombudsmannens handlingar i ärendet angående klagomålet och på den omständigheten att parlamentet uppgett i sitt svaromål i mål F-9/12 att sökandens handlingar i ärendet hade förstörts i juli 2010.

317 Det bör uppmärksammas att ombudsmannen har företett e-postmeddelandena av den 30 juni och den 1 juli 2011 och att begäran om en processledningsåtgärd med denna verkan därför saknar föremål.

318 Ombudsmannen har vidare uppgett i förevarande mål att parlamentet förstört sökandens handlingar i ärendet i mars 2010, nämligen innan han inledde sin undersökning på eget initiativ.

319 Parlamentet anförde i sina synpunkter på processledningsåtgärden i mål F-9/12 att det hade begått ett misstag när det angav vilken dag det hade förstört sökandens handlingar i ärendet. Parlamentet rättade datumet och bekräftade att sökandens handlingar i ärendet hade förstörts i mars 2010.

320 I motsats till vad sökanden hävdat, framgår det dessutom inte av e-postmeddelandena av den 30 juni och den 1 juli 2011 att parlamentet vid denna tidpunkt fortfarande hade sökandens handlingar i ärendet i sin besittning. Tvärtom hade parlamentets företrädare i e-postmeddelandet av den 30 juni 2011 efter att ha berättat att sökandens handlingar i ärendet hade förstörts, begärt en kopia av vissa av ombudsmannens handlingar i ärendet som motsvarade vissa av parlamentets handlingar i ärendet som ombudsmannen erhållit en kopia av under sin inspektion.

321 Slutligen gäller att även om det i förteckningen över handlingar som ingick i ombudsmannens handlingar angående klagomålet hänvisas till ”Konfidentiella handlingar som erhållits under inspektionen” som hänför sig till perioden mellan den 1 juni och den 10 juni 2010, visar inte denna omständighet att parlamentet inte hade förstört handlingarna i mars 2010. Det framgår nämligen av anteckningen i handlingarna i ärendet från den 10 juni 2010 att det förflöt en tid från det att ombudsmannen tog dessa handlingar i sin besittning efter inspektionen till dess att de diarieförde och lades till ombudsmannens handlingar i ärendet.

322 Med beaktande av det ovan anförda har sökanden inte visat att hennes handlingar i ärendet förstördes av parlamentet efter det att ombudsmannens undersökning på eget initiativ hade inletts. Av ovan i punkt 209 och följande punkter angivna skäl har vidare ombudsmannen inte begått något fel genom att inte utreda den omständigheten att parlamentet förstörde sökandens handlingar i ärendet.

c) De lediga tjänsterna under åren 2005–2007

323 I syfte att bevisa att sökanden skulle haft alla möjligheter att bli anställd mellan juni 2005 och augusti 2007, om parlamentet inte hade lagt hinder i vägen för hennes anställning, har hon begärt att förteckningen över lediga tjänster för administratörer med allmän kompetens i lönegrad A 7 mellan juni 2005 och augusti 2007 och antalet tillfälligt anställda tjänstemän med hennes profil under denna period samt de rekryterade personernas nationalitet ska förebringas.

324 Tribunalen finner att denna begäran ska avslås eftersom ombudsmannen inte har ansett att sökanden saknade möjlighet att bli anställd. Om ombudsmannen hade ansett att sökanden inte hade någon som helst chans att få anställning skulle han nämligen inte ha inlett undersökningen angående spridningen av informationen om att sökandens namn hade införts i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98.

d) Utelämnandena i poolingdokumentet av den 14 maj 2007

325 Poolingdokumentet av den 14 maj 2007 innehåller upplysningar om parlamentet och andra unionsinstitutioner. I fråga om de upplysningar som fortsatte att vara konfidentiella i den version som ombudsmannen överlämnade till tribunalen, var det parlamentet som beslutat detta och dessa upplysningar rörde andra unionsinstitutioner. Tvärtemot vad sökanden har hävdat är varken utelämnandet av uppgifterna upprörande eller parlamentets tolkning av konfidentiell behandling partisk. Det ankommer nämligen inte på parlamentet att sprida andra unionsinstitutioners uppgifter utan deras samtycke.

326 Dessutom framgår det i vart fall inte av poolingdokumentet av den 14 maj 2007 huruvida det fanns andra tjänster lediga för franskspråkiga administratörer, såsom sökanden verkar presumera. Denna förteckning anger nämligen de personer vilkas namn förekommer i förteckningarna över godkända sökande, men inte om det finns lediga tjänster inom institutionerna.

327 Mot bakgrund av dessa uppgifter kan sökandens anmärkningar i hennes skrivelser av den 25 april och den 6 juni 2012 som gäller den omständigheten att vissa delar av poolingdokumentet av den 14 maj 2007 var sekretessbelagda inte godtas.

e) Parlamentets uteblivna förebringande av den ifrågavarande förteckningen över godkända sökande i sin version från juni 2005 och av uppgifter om sista dag för utannonsering

328 Sökanden har påstått att förteckningen över godkända sökande i vilken sökandens namn förekom aldrig hade upprättats. Tribunalen konstaterar härvidlag att parlamentets generalsekreterare underrättade sökanden i skrivelsen av den 19 maj 2005 om att hennes namn hädanefter fanns inskrivet i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98. Dessutom har sökanden själv i detta förfarande företett en kopia av beslutet av parlamentets generaldirektör för personal av den 17 maj 2005 i vilket det konstaterades att sökandens namn förekom i förteckningen. Härav följer att det är utrett att parlamentet faktiskt har bevisat att denna förteckning existerade.

329 Sökanden har anmärkt på att ombudsmannen underlät att konstatera att parlamentet gjort sig skyldigt till bristfällig handläggning på grund av sin oförmåga att förete en kopia av anteckningarna om sista dag för utannonsering i den förteckning över godkända sökande i vilken sökandens namn förekom. Tribunalen konstaterar att det rör sig om ny anmärkning, som inte utgör en utvidgning av en anmärkning som tidigare framförts i ansökan och som inte grundas på en ny omständighet. Anmärkningen kan således inte upptas till sakprövning. I den mån sökandens anmärkning ska förstås så att den avser en utebliven kontroll av att det fanns anteckningar om sista dag för utannonsering, hänvisas det till den bedömning som återgetts ovan i punkt 97 och följande punkter.

f) Begäran om att e-postmeddelande från E. ska förebringas

330 Sökanden har begärt att det e-postmeddelande från E. ska företes som parlamentet besvarade den 21 juni 2006, med motiveringen att det innehåller upplysningar som bekräftar att parlamentet inte överlämnade förteckningen över godkända sökande. Hon anser i korthet att detta e-postmeddelande potentiellt kan göra det möjligt att visa att rådet underrättats om hennes ansökan av henne själv och inte genom att parlamentet överlämnat förteckningen.

331 Det ska härvidlag erinras om att det framgår av e-postmeddelandet av den 21 februari 2006 att en tjänsteman vid parlamentet överlämnade sökandens curriculum vitae och ansökningshandlingar till tjänstemannen E. vid rådet med anledning av hennes begäran. E-postmeddelandet av den 21 februari 2006 ingick i de handlingar som fanns i de akter som hade förberetts inför ombudsmannens inspektion (se punkt 93 ovan och sökandens skrivelse av den 6 juni 2012). I beslutet av den 22 oktober 2007 uppgav ombudsmannen att inspektionen hade bekräftat att sökandens curriculum vitae och ansökningshandlingar översänts till den ”avdelning” som önskade få upplysningar om henne, det vill säga rådet.

332 Det är emellertid utrett i förevarande mål att ombudsmannen inte har kunnat bevisa de påståenden som beslutet av den 22 oktober 2007 innehöll vad gäller överlämnandet av adekvat information till unionens övriga institutioner, organ och byråer om att sökandens namn ingick i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprov EUR/A/151/98 så snart det inskrivits i förteckningen. E-postmeddelandet av den 21 februari 2006 fråntar inte denna slutsats sin giltighet. Förebringandet av den begärda handlingen är således inte nödvändigt i detta fall.

333 För övrigt gäller begäran om att skrivelserna av den 9 februari 2006 och den 23 januari 2007 ska företes samma fråga. Av de skäl som återgetts ovan i punkt 332, ska sökandens begäran avslås.

g) Begäran om Emily O’Reillys inställelse

334 Begäran om vidtagande av en utredningsåtgärd bestående i att Emily O’Reilly ombeds inställa sig i rätten ska avslås. Tribunalen anser nämligen att de handlingar som förelagts i förevarande mål är tillräckliga för att bedöma huruvida sökandens talan är välgrundad.

Slutsats

335 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan delvis vinna bifall.

336 Ombudsmannen har gjort sig skyldig till rättsstridigt handlande såväl i undersökningen till följd av sökandens klagomål vilken utmynnade i beslutet av den 22 oktober 2007, som i undersökningen på eget initiativ vilken utmynnade i beslutet av den 31 mars 2011. Detta rättsstridiga handlande som består i förvanskning av en faktisk omständighet, bristande omsorg vid fullgörandet av vissa skyldigheter i undersökningen samt åsidosättande av en rimlig tidsfrist utgör tillräckligt klara överträdelser för att kunna ge upphov till skadeståndsansvar för unionen. Överträdelserna har inte orsakat den materiella skada som sökanden påstått, men en ideell skada, vilken fastställts i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 7 000 euro.

337 Sökandens talan ogillas i övrigt.

Rättegångskostnader

338 Enligt artikel 87.3 första stycket i tribunalens rättegångsregler kan tribunalen, om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, besluta att kostnaderna ska delas.

339 I förevarande fall har såväl sökanden som ombudsmannen ömsom tappat målet på en eller flera punkter. Följaktligen ska sökanden förpliktas att bära hälften av sina egna rättegångskostnader och ersätta hälften av ombudsmannens rättegångskostnader och den sistnämnde ska förpliktas att bära hälften av sina egna rättegångskostnader och ersätta hälften av sökandens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

1) Europeiska ombudsmannen förpliktas att betala ett skadestånd om 7 000 euro till Claire Staelen.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Europeiska ombudsmannen ska bära hälften av sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Claire Staelens rättegångskostnader.

4) Claire Staelen ska bära hälften av sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Europeiska ombudsmannens rättegångskostnader.

Prek Labucka Kreuschitz

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 april 2015.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten 1

I – De faktiska omständigheter som föregick klagomålet till ombudsmannen 1

II – Klagomålet till ombudsmannen 3

III – Ombudsmannens undersökning på eget initiativ 4

Förfarande och parternas yrkanden 7

Rättslig bedömning 8

I – Upptagande till sakprövning 8

II – Prövning i sak 9

A – Inledning 9

B – Rättspraxis angående uppkomsten av utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen 10

C – Det påstådda rättsstridiga handlandet 11

1. Det rättsstridiga handlandet består i åsidosättanden av artikel 3.1 i beslut 94/262, artiklarna 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna samt av omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed 11

a) Inledande synpunkter 11

b) Det rättsstridiga handlande som består i åsidosättande av artikel 3.1 i beslut 94/262, artiklarna 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna samt av omsorgsplikten och principen om god förvaltingssed under undersökningen angående beslutet av den 22 oktober 2007 14

– Inledning 14

– Huruvida det är frågan om ett rättsstridigt handlande 14

– Huruvida det är fråga om en tillräckligt klar överträdelse 22

– Slutsats 23

c) Det rättsstridiga handlande som utgörs av åsidosättande av artikel 3.1 i beslut 94/262, artiklarna 5 och 9.2 i genomförandebestämmelserna samt av omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed i samband med beslutet av den 31 mars 2011. 23

d) Slutsats 25

2. Det rättsstridiga handlande som består i uppenbart felaktiga bedömningar 25

Inledning 25

Citatet i beslutet av den 22 oktober 2007 från parlamentets yttrande 25

Rättelsen av beslutet av den 22 oktober 2007 25

Huruvida förteckningen över godkända sökande ställdes till de övriga institutionernas förfogandeII – 69 26

Punkt 2.2 i beslutet av den 22 oktober 2007 29

Giltighetstiden för förteckningen över godkända sökande 29

Förstörandet av sökandens handlingar i ärendet 31

Svaret på skrivelsen av den 15 maj 2007 33

Bristande utredning av parlamentets ovilja att anställa sökanden 33

Slutsats 23

3. Det rättsstridiga handlande som utgörs av ombudsmannens brist på opartiskhet, objektivitet och oberoende samt hans onda tro och maktmissbruk 35

4. Det rättsstridiga handlande som består i att ombudsmannen åsidosatte omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed, inte iakttog en rimlig tidsfrist samt åsidosatte artiklarna 14 och 17 i kodexen och artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna 38

a) Inledning 25

b) En rimlig tidsfrist 39

c) Iakttagandet av kodexen 40

d) Bristen på tillgång till handlingarna i ärendet 40

e) Slutsats 41

D – Skadan och orsakssambandet 41

a) Inledande överväganden 40

b) Den materiella skadan och orsakssambandet mellan denna skada och det rättsstridiga handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till 42

c) Den ideella skadan och orsakssambandet mellan denna skada och det rättsstridiga handlande som ombudsmannen gjort sig skyldig till 43

III – Ansökningar om åtgärder för processledning och bevisupptagning samt framförandet av nya anmärkningar 46

A – De ansökningar som återgavs i repliken 46

B – De ansökningar som framställdes efter dupliken 46

1. Inledning 46

2. Bedömning 48

a) Ingripande av en medarbetare på parlamentets rättstjänst 48

b) Den omständigheten att parlamentet förstörde handlingarna i ärendet 48

c) De lediga tjänsterna under åren 2005-2007 49

d) Utelämnandena i poolingdokumentet av den 14 maj 2007 49

e) Parlamentets uteblivna förebringande av den ifrågavarande förteckningen över godkända sökande i dess version från juni 2005 och av uppgifter om sista dag för utannonsering..... 49

f) Begäran om att e-postmeddelande från E ska företes..... 49

g) Begäran om Emily O'Reillys inställelse 50

Slutsats 51

Rättegångskostnader 51